

అభినవసరస్వతి

[మాసపత్రిక]

గరిభిండి స్వర్ణకారవ్యవహారాది బహుగ్రంథకర్తయగు

జానపతి పట్టాభిరామశాస్త్రిచే

ప్రచురింపబడుచున్నది.

గుంటూరు.

సంపుటము

32

{ 1940 సం॥ మే నెల }

సంచిక

2

విషయములు.

- ౧ కృతి విమర్శనము
- ౨ వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు
- 3 సంస్కృతవాఙ్మయము
- ౪ సవాతనధర్మసమ్మేళనము, హైదరాబాదు
- ౫ నాగపుర మహాసభ
- ౬ ఆంధ్రయోగవాసిష్ఠము [38-40 పుటలు] మద్దూరి సాంబయ్యగారు
- ౭ వధూకాంబరీవిడంబనము [19-20 పుటలు]
పాలనేకరి కదిరీవరినాయకవ్రీధువు.
- ౮ ఇల్లాలు [61-64 పుటలు] దంటు లక్ష్మీకాంతరావుగారు
- ౯ జాతకచర్య [229-282 పుటలు] సంపాదకుడు.

చందానిర్ణయము సంవత్సరమునకు

ప్రధానపోషకులకు రు 25 0 0	సహాయులకు రు 5 0 0
పోషకులకు 10 0 0	చందాదారులకు రు 8 0 0

Printed at the Chandrika Press, Guntur,
and published at Guntur by the Editor, Astavadhani
Janapati Pattabhirama Sastry,
author of Nagarakhanda, Swarnakaravyavaharam
etc., etc.

రాజపోషకులు.

శ్రీమంతు, రాణి ఆదిలక్ష్మీ దేవమ్మ బహదరుగారు,
గవ్వాలసంస్థానము.

ప్రధానపోషకులు.

- ౧ శ్రీశ్రీ జగద్గురు సచ్చిదానందాభినవశంకర భారతీస్వాముల హంస
- ౨ శ్రీశ్రీ జగద్గురు, అభినవోద్దండ విద్యావృసింహ భారతీ స్వాములవారు, పుష్పగిరి
- ౩ తంగెడ నరసింహారావుగారు, కరణము, మోర్జంపాడు.
- ౪ ఆర్. రామారెడ్డిగారు, దైవముదినై.
- ౫ రాజా సురభి వెంకటరత్నంబ బహదరుగారు,
రాణి, ఆఫ్ జటపోలు, కొల్లాపురము.
- ౬ శ్రీశ్రీ లక్ష్మీనరసింహస్వామివారు, యాదగిరి.
- ౭ రాజా రఘునందనసింగుగారు, నెల్లూరు.
- ౮ లింగాల రంగారెడ్డి దేశముఖుగారు, గణపురము.

పోషకులు.

- ౧ జాగర్లమూడి కువ్వస్వామినాయుడుగారు, కారంచేడు.
- ౨ రాజా కందుకూరు బాలనార్యప్రసాదరావు బహదరు
జమీందారుగారు - బేవిడి
- ౩ రాయపోలు రాఘవదీక్షితులుగారు, పోలీసు సర్కిలిసెక్టరు,
గుడూరు
- ౪ తాండ్ర వెంకటకృష్ణారెడ్డి దేశముఖుగారు, బసవాపురము.
- ౫ రామచంద్రారెడ్డి దేశముఖుగారు, ఇసుమారు.

అభినవనర్మల

సంపుటము

౩౨

విక్రమ నామసంవత్సరము

వైశాఖమాసము

సంచిక

౨

—♦ కృతి విమర్శనము ♦—

కంఠి—

ఇది యొకమాసపత్రక. సంపాదకులు మధునాథంతుల సత్యనారాయణాస్త్రి గారు. దీని 2 వ సంపుటము 1 వ సంచిక (చైత్రీ వీప్రియల్) మాసపుది మాకార్యస్థాన ములకరించినది. ఈనెలలో విక్రమారంభాది వివిధవిషయములు ప్రకటికృతములు. విక్ర మారంభమున నోలేటి వెంకటరామకాస్త్రిగారు పానుగంటి నరసింహారావుగారు గిడుగు రామమూర్తిగారు మున్నగు నెన్నికగన్న విద్యత్కృతులు చన్నందులకు సంతాపము నూచించినను నాంధ్రీమరల నాంధ్రీభోజ సాహిత్యవికారదాదుల వ్యాసరచయితలఁగాఁ బడసినందుల కానందము వ్యక్తముచేసినది. ఆంధ్రభోజాదులే యనేకులు వ్యాసరచ యితలగుట నాంధ్రీ భాషావ్యాపనమే ప్రధానకార్యముగాఁ బెట్టుకొని బయలుపెడలుట కభినవసరస్వతి యభినందించుచున్నది. విద్యస్థనోరంజన మొనరించుట కాంధ్రీ విక్ర మించునట్లు కాని సాహిత్యవికారదాదుల వ్యాసములఁ బ్రకటించుట యందులకుఁ జాలవో? ఏకా దండయ్యకంతులుగారి నెన్నియున్న జాషువకవి పద్యములచే నీచైత్ర మాసపత్రిక సమలంకృత. అందు

లే. గీ. కృతులుగల్పించు వలపుకీరితి కతాన

ఇటుల మీతల నెఱసిపోయినది గాని

సుకవితా నివాసులకు వార్ధకములేదు

యశావనుడవీపు తలఁచ దండయమనీషి !

అనుపద్య మొకటి. దీనిపై 'యశావనుడనునది విచార్యము, యువయనిగాని యువకుడనిగాని యుండవలయు'నని సంపాదకులు స్వాభిప్రాయ మొనఁగియున్నవారు. అట్లే యాయా వ్యాసములపై నభిప్రాయమును వ్యక్తముచేయుచుండురు. దీనినిబట్టి వీరి భాషాజ్ఞానము విమర్శకతాశక్తి విదితమయ్యెడిని. చెళ్ళపిళ్ళ వెంకటకాస్త్రిలుగారును నోలేటి వెంకటరామకాస్త్రిగారును గురుశిష్యులగుట యెఱుఁగదును నేనని, ఆకొండి రామమూర్తికాస్త్రిగా రీయాంధ్రీ చైత్రపత్రికలో నభిప్రాయ మిచ్చియున్నారు. ఆయ్యది యథార్థమైయుండుననియే తలంపవలసియున్నదని సంపాదకులు సమ్మతించిరి. వీ రానెంకటరామకాస్త్రిగారి శిష్యులేయట. ఇట్టి జగత్ప్రసిద్ధులైన వెంకటకాస్త్రిలు గారి శిష్యపరంపరనుండియే ప్రచురింపఁబడు నాంధ్రీ యర్థ మార్గ పత్రినియే యతస్సు నాంజించుట కభినవసరస్వతి యభిలషించుచున్నది. దీని పాలుచందా రు 1.0.0, కాకినాడతాలూకాలోని పల్లెపాలెము కార్యస్థానము.

—♦ వావిళ్ల వెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు ♦—

ఆంధ్రభాషలో సత్కాలతరగతిచదువు పిల్లవానిదగ్గఱనుంచి మైకోర్లు జేడ్డివఱకును సంస్కృతమున శబదమంజరి చేతఁబట్టిన పిల్లనిదగ్గఱనుంచి శాస్త్రపారంగతులవఱకును శాస్త్రులుగారు స్మరణకురాని జనులుండరనుట స్వభావోక్తి. కనుక గడవసమృత్త సంఘమువా రొసంగిన భాషాద్వారకఁబడదుము ప్రశంసాపాత్రము. అఖిలాంధ్రజగజ్జీయ మానులగు నట్టి భాషాపాఠకుని గూర్చి యభినవసరస్వతిగూడ నభినందనము తెలుప కుండుట యపచారముగ నని యారభముగాని యియ్యది యాశాంతవిశ్రాంతమైన యవ్వారి యశశ్చంద్రికం గాని దేశోపకారమునఁగాని కలిగియున్న యత్కించిన్మున్నత నవన యించుటకుఁ గాదు. శోభ శోకశ్లఁ బాడఁబడు తచ్చరిత్ర కల్పిష్ఠముగు నస్మృతభినందన మహాస్వభాజనముఁజరిపితచర్మణము నగునని చాలకాలము సంశయించియు నపచారభీతి నణుమాత్ర మభిప్రాయము వ్యక్తికరింపవలసివచ్చినది. ఇప్పటికి సుమారు నూఱువత్సర ములనాడు రామస్వామిశాస్త్రులుగారు ప్రారంభించిన భాషాపాఠణమును వీరి కుమారులైన యీవెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు విపులముచేసి విశ్వవిఖ్యాతులయియు వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు, అండేనమ్మ, అనియే వ్యాపారము సాగించుచుఁ గనఁబఱచుచున్న పితృభక్తి కృతజ్ఞతలే వారి ధర్మబద్ధతకు వలసినంత సాక్ష్యము. ధర్మో రక్షిత రక్షితయను తష్టోక్తి ప్రకారము తద్ధర్మనివృత్తయే తద్వ్యాపారాభివృద్ధికిని సంపన్నగృహస్థతకును దగినంతసహకారము. మదరాసునఁటి మహాపట్టణములో సంపన్నగృహస్థత సంపాదించుటన సామన్యముకాదు. అద్దాని కహరహము నెంతయో వ్యాపారము సాగుచుండవలె. దేశ దేశజనులును దినదినమును దెప్పించు శతాధికగ్రంథములే శాస్త్రిగారి వ్యాపారసర్వోత్కృష్టప్రతన జాటఁగలిగెడిని. శాస్త్రుగారు స్వయముగా ముద్రించి సకలాంధ్రులకును సహస్రసంఖ్యల గ్రంథముల సరఫరాచేయుటయే కాక బహు జనపఠనీయఘక్తిం బ్రచురింపఁబడు పండితకవుల గ్రంథవిక్రయమునకును బాసటయగు చున్నారు. ఇయ్యదియు నితరపు సకవికేతల పేరులకంటె నివ్వారీపేరునకే యిలాతలమున నెక్కువవ్యాప్తి కలిగియుండుట యెఱుంగఁజేసెడిని. కనుకనే యాంధ్రదేశపు సక వ్యాపారులలో కల్ల నగ్రసాన ములకరించి భాషాద్వారకఁబడదుము ఫలవంతముచేయు వెంకటేశ్వరశాస్త్రుగారి విస్తృతక్రిలో వేపంతుగూడ వీఁడు విలీఖింపలేడనుట విశేషోక్తికాదు. వెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు కేవలవీక్షితగ్రంథముల చేతనే బహ్యోధ్యభవన ములఁ బరిపూరించుటలేదు. పృథిఘలగ్రహగణహితముగం బంపిన గ్రంథములచేఁగూడ నశేకగ్రంథభాండాగారముల నలంకరించుచున్నవారు. ఒక్కపుస్తకభాండాగారములే కాదు. విద్వాంసులకు విద్యార్థులకుఁ గవులకు, వేద్యుల, దేవీయనఁగలవానికల్ల నాస్తియనుమాట లేకుండఁ బుస్తకములను బుచ్చుచున్నారు. అత్యంతగ్రంథముద్రణమునకుఁగూడ యాచించు నయ్యలును గొందఁ జుందురనుటకు సందియములేదు. అప్పుడపు డవ్వారియశాస్త్రులగుముగూడ నాచరించుచుండురు. స్వీయవారపత్రికయగు త్రిలింగమగూడఁ జందా యడుగకుండ నెందఱుకో పంపుచున్నారు. చలువత్రికలకు బదులుపంపుటయే కాక పోషకులో సహాయలో తుదకుఁ జందాదారులో యే సత్కరించుచున్నారు. చాలవత్రికలు సనాతనధర్మవిముఖములై స్వవ్యాసములకుఁ దానీయ

మిని సంతపించు సహాయుల వ్యాసములను స్వప్నాత్రికలోఁ బ్రకటించుచున్నారు. వీరు చేయు నుపకార మిట్లాక్క భాషవిషయముననే కాక బహువిషయములను బరికింపఁ బడుచున్నది. మదరాసున సమ్మనితులై పోవు మహాపండితులలో వీరి నూతాఱులు గొననివారు జేటు నుండరు. భాషాపరివర్తన కాక పండితసత్కారముగూడ వీరికిఁ బ్రధానకార్యమే యైయున్నది. ఇట్టిమహాపకారికి భాషాద్ధారకబిరుద మొక్కటే పర్యాప్తముకాఁజాలదు. అధికల్పకాంక్షదేశమహాపకార్యాద్యనేకబిరుదములుగూడ నర్హములని యభినవసరస్వతి యభిప్రాయము.

—♦ సంస్కృతవాఙ్మయము ♦—

(కురుగంటి సీతారామయ్య యెమ్ యే గారు, ప్రొఫెసరు, వైజాంకాలేజి.)

అపారమేయములని బ్రాహ్మణులచేఁ గొనియాడఁబడుచుఁ బ్రపంచముననెల్లఁ బ్రథమగ్రంథమని పాశ్చాత్య విజ్ఞానవేత్తలచేఁ బ్రశంసించఁబడుచున్న ఋగ్వేదము ప్రపంచముయొక్క కన్నులఁ దెఱచెను. ఋగ్వేదము చారిత్రకదృష్టితోఁ బరికింపఁబడిన దాదిగా భారత దేశమునకుఁ బశ్చిమముననుండిన భూములలో నైర్మందునఱకుఁ బ్రచార ముననున్న యన్ని భాషలకును సంబంధమున్నట్లు భాషాతత్త్వవేత్తలకుఁ బొడకట్టెను. అనేకవిషయములఁ బాశ్చాత్యులకు మార్గదర్శకమైన భారతదేశము భాషాశాస్త్రమునఁ గూడ మార్గదర్శకమయ్యెను. ... పరిశోధకు లందఱును నార్యు లను నొకజాతివారెట్లునుండియో పశ్చిమద్వారము ద్వారమున భారతదేశమునఁ బ్రవేశించి పంచనద ... మును నివాసముగా నేర్పఱచుకొని ... రినియు ఋగ్వేదము వారి నాగరికత తెలియఁజేయు చారిత్రకప్రాముఖ్యముగు గ్రంథమనియు ... నమ్ముచున్నారు. ఈ యార్యుల పృథమనివాస మెద్దియని ... భిన్నాభిప్రాయములతో నున్నారు. ఈ భూమిని గొంపోయి పాశ్చాత్యులు యూరపుఖండమున నుంచుచున్నారు. ప్రావ్య పండితులు ... తత్ప్రదేశము నాసియాఖండములో మధ్యనో యు త్రముననో యుంచుచున్నారు. తిలకుమహాశయుఁడు జ్యోతిషశాస్త్రమును బట్టి తత్ప్రదేశ ము త్రతరు భూముల ... వద్దనని యభిప్రాయపడినాడు ... ఈయార్యుల భాష గీర్వాణమని కాని దేవభాషయనికాని పిలువఁబడుచున్నది. గీర్వాణమని వేదం వెంకటాచలయ్య గారును దేవభాషయని కాశీ కృష్ణాచార్యులు గారును దెల్పుచున్నారు. శ్రీయాచార్యులు గారు దేవదేశమని యొక దేశమున్నదనియు నచ్చటి భాష దేవభాషయనియు నదియే యిప్పుడు సంస్కృతమని వాడఁబడుచున్నదనియు నహేతుకముగా వాదించుచున్నారు. ... క్రిమముగా భాషకు వ్యాకరణ మేర్పడెను. ప్రథమమున రామాయణాది పురాణములును దరువాతఁ గ్రిమముగా వాఙ్మయ మంతయును దెలిగెను. రామాయణకాలము వాటికే రాజ్యాంగమును వర్ణాశ్రమధర్మనిర్వహణమును నవిచ్ఛిన్నముగా నడచుచున్నట్లు కచ్చిత్యర్థవలనఁ దెలియఁగలదు. ధర్మము నిర్వచించఁబడెను. రామాయణ మార్యుల దక్షిణదేశయాత్రను దెలుపునని కొందఱు చారిత్రకుల మతము. ఇది నిజమే కావచ్చును. అప్పుడు దక్షిణదేశ మిప్పుటివలె బహుజనాకీర్ణము గాక యార్యులకంటె

భిన్నులగు కొన్ని జాతులవారిచే నాశ్వతమై యుండెను. మహాభారతకాలమునాటికి దక్షిణదేశము రాజ్యములతో నిండినట్లు స్పష్టముగాఁ దెలియుచున్నది ... ఆర్యులు దక్షిణదేశమునకు రా మొదలిడిన దాదిగా వారి వాప్తయాభివృద్ధికి దక్షిణముకూడఁ గొంత సాయపడెనని చెప్పవలెను. తరువాత నూత్రకాలమునాటికిఁ గొందఱు దాక్షిణాత్యులుకూడ నూత్రకర్తలై కొన్ని యాచారవ్యవహారాల నెలకొల్పిరి. ప్రథమార్యుల దక్షిణదేశాగమనము మహా రిపుటికి 3000 సం॥ లై యుండవలెనని కొందఱి యభిప్రాయము. ఈకాలము నింకను వెనుకకు నెట్లుట చరిత్రోధకుల యాచారమగుచున్నది. ... నూత్రకాలము క్రీ. పూ. 3 క్రీ.పె. 2వ శతాబ్దముల మధ్యనని పాశ్చాత్యులపండితు లభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్టి నూత్రకారులలో దాక్షిణాత్యులుకూడఁ గలరు. బోధాయ నావస్తంబు లిందు ముఖ్యులు. ఈబోధాయనావస్తంబులనుగూర్చి చెప్పునపుడు క్రీ. పూ. 7, 8 శతాబ్దములపాఠ్యమున నార్యులు దక్షిణమునకు ప్రవీర్యుండవలెనని ధాక్షురు వింటర్నె జాగరభిప్రాయపడుచున్నారు. నిజము కనుగొన్న నీకాలమునకంటెఁ బూర్వమే కావలయును ... ఆకాలమునుండి యార్యవిజ్ఞానమునకు దక్షిణదేశము తోడ్పడుచునే యుండెను. ఉపనిషత్తులందుండు తత్త్వశాస్త్రవిషయములనుగూర్చి నూత్రకర్తల దర్శనములు వాగ్వియాలమునందుఁగూడఁ దద్రచనమునం దీదేశము సాయపడెను. ఆచారవ్యవహారముల దక్షిణసాంప్రదాయములు వెలువడెను. నూత్రకర్తల వాగ్వియాలలో నివి స్ఫుటముగాఁ జూడఁగలము ... దర్శనకాలమునకుఁ బూర్వమే యిచ్చట ... శైవవైష్ణవమతములు ప్రబలియున్నట్లు చరిత్రకారు లందఱును చెప్పుచున్నారు. ఇటీవలి చరిత్రములవలన నీద్రావిడనాగరికత యింకను బ్రాచీనమని చారిత్రకులు చెప్పుచున్నారు... ద్రావిడకుటుంబములకు ద్రావిడభాష మాతృభాషగా నుండెను. ఇచ్చటి దక్షిణభారతమునందలి బ్రాహ్మణాదిజాతులకు ద్రావిడభాష మాతృభాషగా నుండుట కిదియే కారణము. కాని యార్యవాప్తయము చరిత్రమచేయఁబడుచు వేదాదులు నిరంతరపాత్ర ప్రవచనములలో నుండెను. ఈయార్యులకు నదీతీరములు ముఖ్యస్థానములయ్యెను. వానిలోఁ గృష్ణ గోదావరి కావేరి తామ్రపర్ణి ముఖ్యములు. బోధాయనావస్తంబులే కాక కాత్యాయనాదులగు వ్యాకరణశాస్త్రజ్ఞులుకూడ దక్షిణదేశవాసులేయని చారిత్రకుల యభిప్రాయము. ఉత్తరమువలెనే దక్షిణమును శిష్టుల కాటకట్టని తలంపఁబడుచుండెను. భాషలోఁగూడ దాక్షిణాత్యులు మార్పులఁ గలుగఁజేయుచుండిరి. ఈ మార్పుల సాత్తరాహులు ప్రశంసించుచుండిరి.

కావున నన్ని విషయములలోను దాక్షిణాత్యసంప్రదాయములు వెడలి యాత్మరాహులచే నామోదింపఁబడుచుండెను. కృమముగా నార్యుల మతము విజ్ఞానము రాజధర్మము నితరధర్మము లన్నియు నాసేతుహిమాచలమును వ్యాపించుటయే కాక యితరదేశములకుఁగూడ వ్యాపించెనని యిటీవలి విమర్శకులు చెప్పుచున్నారు ... ఉపనిషత్తు లార్యతత్త్వసంబంధవిజ్ఞానమునకుఁ దుదిమాట. ఆధునికులు నూతనమని చెప్పునన్ని సిద్ధాంతములు నిం దిమిడియున్నవి. సర్వతత్త్వవిషయములందునను వీనిని దుదివల్గులనుట వింతకాదు. ఈయార్యజాతి మిగిలిన శాస్త్రములనుగూడ నశోధించేయలేదు. కాని

మతము ప్రధానముగాఁగల జాతిగాన నన్నివిషయములకును ... మతభాతావరణము కల్పించుచుండెను. కావ్యనాటకసృష్టియే కాక వైద్యము జ్యోతిషముఁ దుదకు నాట్యము సంగీతము నలంకారకావ్యకాస్త్రములుగూడ వీరి పరిశ్రమలకు గుఱియొయ్యెను. ఇటీవలిపలుకున నర్థకాస్త్రమున వీరు పరిశ్రమచేయనట్లు పండితులు భావించిరి. కాని యిటీవల బయటకువచ్చిన కామందక్కిణి కాలిల్యార్థకాస్త్రములు వారి పరిశ్రమను జాటుచున్నవి. కాని యన్నికాఖలుగా మతమున కంగములు భావించబడెను. ఇ ట్టిప్పటికి వనకువచ్చిన యార్థవిజ్ఞానము సర్వతోముఖము. ఉత్తరమున నుద్భవమండి పృథివీపయమును దక్షిణమునకు వచ్చినవెనుక దాక్షిణాత్యులు దానిని దమకుఁ దగినట్లు మాన్పుట యొకయాచారమయ్యెను. ఇట్లు కాఖోపకాఖలై వ్రీటలుమండఁగా మహమ్మదీయదండయాత్రలు వచ్చెను. వీనిచే నుత్తరము దక్షిణభాగముకంటెఁ గష్టపరంపరలకుఁ బాలయ్యెను ... అల్లాయుద్దీన్ కిలిపరిపాలనమున వచ్చిన దండయాత్ర తప్పు దక్షిణమున నంతకుఁబూర్వ మితరహమమ్మదీయదండయాత్రలు కలంబతెరు. మహమ్మదు గజనీకాలమునుండి కొన్నికతాబ్రము లుత్తరదేశము దినదిపైకభయోత్పాతములచేఁ గాలముగడపెను. అందుచేత నీవాఙ్మయాభివృద్ధికిఁ గొంతఁబెట్ట తగలెను. 11 వ శతాబ్దముతరువాత నుత్తరభారత మివాఙ్మయాభివృద్ధియందుఁ బాల్గొనట తగ్గను. కాని దక్షిణము తనకుఁ దోచినట్లు త దభివృద్ధికి సాయపడుచునే యుండెను. మహరిల భట్టు శంకరాచార్యులు కామానుజాచార్యులు మధ్వాచార్యులు మొదలగు గొప్ప వ్యక్తు లిచ్చటనుద్భవించి తద్విజ్ఞానాభివృద్ధిని సర్వతోముఖముగ సాగించిరి. మహమ్మదీయులు మొట్టమొదట దక్షిణమునకు వచ్చినది పదుమూడవ శతాబ్దారంభము. అంతకుఁబూర్వ మితరజాతులవారినేకులు వచ్చి దక్షిణదేశము పరిపాలించినను నార్యుల నాగరకతకుఁ గాని వాఙ్మయమునకుఁ గాని శత్రువులుగా మెలంగక పోవుటయే కాక ప్రైపెచ్చు వారితోఁ గలసిపోయి యొక్కొక్కప్పుడు వారి కూతకూడ నొసంగిరి. వారులెచ్చిన నాగరకత యార్యులదానికంటె మిక్కిలి భిన్నము గాక పోవుటచే నట్లు తటస్థించెను. వీరియొక్కయు వౌధవాఙ్మయములయొక్కయు సంబంధముచేత నార్యవిజ్ఞానవాఙ్మయములు బహువికాలమై పడినెను. మహమ్మదీయుల రాక చల్లనిదికాదు. వారినాగరకత వాఙ్మయము మతము భిన్నములగుటచేతను మతవ్యాపనమును ధనాజ్ఞనమును వారి ముఖ్యోద్దేశ్యములగుటచేతను భయమును బీడయు వారిముందు నడచెను. వారెప్పటికిఁబోయినను బలవంతమున మతమునఁగలుపుకొనుట దోపిడియను 2 వనులఁ జేయసాగిరి. మతవ్యాపనమని వారనేకప్రారకృత్యము లొనర్చినట్లు గ్రంథదృష్టాంతములు కలవు. వీరికి దక్షిణభారతము దాదాపు 75 సం॥ లు గుఱియయ్యెను. ఈకాలమునందలి యాదేశశక్తి గంగాదేవీకృత మధురావిజయకావ్యమున మిక్కిలి రసవంతముగను గనులకుఁ గట్టినట్లును వర్ణింపబడినది.

శ్లో. సతతాధ్వరధూమసౌరభైః ప్రాజ్ఞైర్యమోద్ధోషణవద్భిరగ్రహరైః
అధునాజని విప్రమాంసగంధై రధికక్షీబ తురుష్కుసింహనాదైః.
మధురోపవనం నిరీక్ష్య దూయే బహుశః ఖండితనాళికేరఖండం,
పరితో నృకరోటికోటిహారప్రచలమ్భాలపరంపరాపరితం.
శ్వసితానలశోషితాధరాణి శ్లథజీర్ణాయిత చూర్ణకుంతలాని
బహుబాష్పపరిప్లుతేక్షణాని ద్రమిదానాం పదనాని వీక్ష్య దూయే.

హిమచందనవారి నేకశీతా న్యభవత్ యాని గృహంగణాని రాజ్ఞాం
హృదయం మమ వేదయంతి తాని ద్విజబంధీనయనాంబుదూషితాని.
శ్రుతి రస్తమితా, నయః ప్రలీనో, విరతా ధర్మకథా, చ్యుతం చరిత్రం,
సుకృతం కృత, మాభిజాత్య మస్తం, కిమివాన్యత్? కవిరేకనవ ధన్యః.

బ్రాహ్మణపండితులు వీరివృష్టికి గుఱియైరి. వీరు మధుర రాజధానిగాఁ జేసి
కొని దాదాపు దక్షిణహిందూస్థానము నంతను దమవీడకు గుఱియొనర్చిరి. దేశమంతయు
భయావహమయ్యెను. అందుచే నీకాలమున సంస్కృతవాఙ్మయమును బండితులును
మూలల దాఁగుకొనవలసివచ్చెను. తరువాత విద్యావగరసామ్రాజ్యస్థానము.

వెంటనే చిరస్మరణీయులగు బుక్కరాయవిద్యారణ్యుల ప్రేరణమున బుక్క
రాయల కుమారుడగు కంపరాయలు మధురనుండి మహమ్మదీయుని వెడలఁగొట్టి
యార్యనాగరకతావాఙ్మయములకుఁ గలిగిన తాత్కాలికాంతరాయములను దొలఁగిం
చెను. తరువాత కి శతాబ్దములు వరల దక్షిణభారతమునఁ దద్విద్యా వాఙ్మయము లవి
చ్చిన్నముగా నడచెను. కాని యుత్తరముమాత్రము వెనుకటి సంకలనమాననుండి కోలు
కోకపోవుటయే కాక యనేక రాజ్యపరివరనములకును దోలముగావచ్చు యుద్ధము
లకును నిరంతరభయమునకును గుఱియగుటచే వెనుకటి యభివృద్ధిని మరలఁబొందలేక
పోయెను. అందుచే నుత్తరదేశసంస్కృతవాఙ్మయము 11 వ శతాబ్దములోఁ జాలమట్టు
కంతమయ్యెననియు నచ్చటచ్చటఁ గొంత పరిశ్రమ చేయఁబడినను నది వైకాల్పమునకుఁ
జాలినంత క్రాదనియు నిద్దము. మహమ్మదీయుడండయాత్రకుఁ బూర్వపు దక్షిణసంస్కృత
వాఙ్మయ ము త్వరదేశమునఁగూడ సంపూర్ణముగాఁ బ్రచారములోనుండి తద్రచయితల
గృంథములు దేశమునం దంతను బాక్షప్రపంచములలో నుండెను. తరువాత 15, 16,
17 శతాబ్దములందలి దక్షిణదేశవాఙ్మయము సమగ్రముగా వెనుకటిదానివలె నఖిల
భారత ప్రచారమును బడయలేదు. కాని కొందఱువృద్ధిదీక్షితులవంటి వ్యక్తులు
దేశమంతను నాకర్షించిరి.

15 వ శతాబ్దమునఁ బాఞ్చాత్యులు భారతదేశమునకు రామొదలిడిరి. ప్రథమ
మునవచ్చిన పోర్చుగీసు దచ్చివారి కిక్కడ సంపూర్ణిగా రాజ్యసంపాదనకాంత
లేకపోవుటచే నిచ్చటినాగరకత వారి కంతగాఁబట్టలేదు. వారు ముఖ్యముగా
మతప్రచారముకొఱకు ... వచ్చిరి. తరువాతవచ్చిన ఫ్రెంచివారు రాజ్యసంపాదనము
కొఱకు వచ్చినను నీదేశముయొక్క నాగరకతను జాలిమతరీతులను గనుగొనుటలో
శ్రమతీసికొనలేదు. ఆంగ్లేయులుమాత్రము ప్రథమమున ముఖ్యముగా పరకముకొఱకై
వచ్చినందున నిచ్చటి ప్రజలమనోవృత్తులు తెలిసికొనుట వారికిఁ గర్తవ్యమయ్యెను.
అందులకై యిచ్చటిజాతిమతములును నాగరకతయు వారి నాకర్షించెను. వారందులఁ
బరిశోధనము మొదలిడిరి. క్రమముగా రాజ్యమును సంపాదించి పాదుకొనిపోయిరి.
రాజ్యముచేయుటకుఁ బూర్వంబించినంతనే యిచ్చటి ప్రజలయొక్క మనస్తత్వము
తెలిసికొనుట యత్యవసరమయ్యెను. పరిశోధనములు విరివిగా సాగెను. హిందూదేశము
యొక్క వైజ్ఞానికవిజయముకొఱ కింగ్లీషు వ్యాప్తము చేసిరి. ప్రస్తుతపుటాంగవిద్యాధికు
లగు హిందూదేశస్థులలోఁ జాలమంది యింగ్లండుమానసపుతులని చెప్పవగును.

కృమముగా దకు నాగరకతయొక్క పూర్వరంగ మిచ్చటి పొచ్చిననాగరకత
లోఁ గనుపట్టెను. భాషలోఁగూడ సంబంధము పొడనూపెను. సంస్కృతవాఙ్మయము

వారి పరిశోధనలకు గుఱియయ్యెను. ఈ త్తర దేశవాజ్యములు ముఖ్యముగా వారి నాకర్షించెను ... దక్షిణ భారతసంస్కృతవాజ్యమునకు మహమ్మదీయుల దండయాత్రల యనంతర కాల మత్యుచ్చకాలము (15, 16, 17 శతాబ్దములు) పరిభ్రమమున నీవాజ్యమునుగూర్చి పాశ్చాత్యుల నేత్రములఁ దెఱచినది బర్సలు పండితుఁడు. ఈయన తంజావూరుపు స్త్రకాలమునునందలి గృంథములనుగూర్చి తన పట్రికను గీర్. శ. 1880 వ సం॥ పరికరించెను. అప్పటినుండి పాశ్చాత్యసంస్కృతపండితు లనేకు లిచ్చటికి వచ్చి తద్గృంథములను జూచుట కటస్థించెను. దక్షిణ భారతముయొక్క దర్శనగృంథము లే కాక కావ్యనాటకాలంకార శాస్త్రములందుగూడ నుత్తమగ్రంథము లున్నవని యొక ప్రతీతి వ్యాపించి జర్మనీ మొదలగు దేశములనుండి యిచ్చటికిఁ బంపితులు వచ్చుటకు మొదలిడిరి. తంజావూరుపు స్త్రకాలమునునందలి యనేకము లుత్తమగ్రంథములు ఖండాంతరములకుఁ గాలునేతులతో నడచిపోయినట్లు చెప్పుదురు. మఱికొందఱిచ్చటికి వచ్చి ... వర్తమాన మొనర్చి పేదబ్రాహ్మణులఁ గొలఁదిరూకలతో సంతృప్తులఁ గావించి యపూర్వములగు తాటియాగుంథములఁ గొనిపోయిరనుట నిర్దిష్టమదు. పేదతనమేమిచేయించలేదు? లూడర్నను సొక జర్మను పండితుఁడు దక్షిణదేశమునుండి యందును దంజావూరునుండి యనేకములగు సమూల్యగృంథములను స్వల్పక్రయమునకుఁ గొనివచ్చినట్లు తనతోఁ జెప్పెనని యాటోష్టీనను సొక జర్మను పండితుఁడు నాతోఁ జెప్పినాఁడు. ఇది యసంభవము కాదు. ఇప్పు డెచ్చటను దొరకని కొన్ని యపూర్వ గ్రంథములు లండనునందలి మ్యూజియమునందును స్టేటు లైబ్రరీగారి లైబ్రరీయందును నున్నవని విదితమేకదా ! ఈయన భాష్యముతోఁ గూడిన యధర్వణపేదయో యూరపు ఖండములొఁ బ్రచురించఁబడుట యందఱికిఁ దెలిసినవిషయమే. ఇచ్చటికి ననేకాపూర్వ గృంథములు మూలల దాఁగియుండుటయు నటకలపై దాఁచియుంచఁబడుటయు నిజము. ఇటీవల నప్పుయ్యుదీక్షితుల కండియను రంగరాజాధ్యక్షకృతముగు వివరణదర్పణమును పంచపాదికావివరణవ్యాఖ్యానమును గనుగొంటిమి. అది నందినాగరలిపియందు వ్రాయఁబడియుండుటచే నిదివఱ కెవ్వరిని నాకర్షించియుండలేదు. వరమేశ్వరుఁడు తత్ప్రచారమునకుఁ దోడ్పడుఁగాక. దక్షిణ భారతవాజ్యములలోఁ దంజావూరునాయక కాలమున వలలిన సంస్కృతవాజ్యమునుగూర్చి చెప్పుట యీవ్యాసావలియుద్దేశము. కవులకు రాజాస్థానములు రంగనలములగుటచే దక్షిణదేశమునందలి మధుర తంజావూరు వేలూరు తిరుచినావల్లి కొత్తకోట మొదలగు రాజాస్థానములలో వీరు వలలిరి. ముఖ్య వాజ్యయపోషకులలోఁ దంజావూరు నాయక రాజులు ముఖ్యులు.

— సనాతనధర్మ సమ్మేళనము, హైదరాబాదు —

మొదటి తీర్మానము

(1) ప్రతిమత ... సంప్రదాయములకు సమస్తరాజ్యములవారు సవశ్యము నీయవలసిన మూలభూతాధికార మేదనఁగా

... స్వాతంత్ర్యము ... అన్ని రాజ్యముల ... యందు ... మూలనూత్రి మై ... సార్వజనీనముగా సంగీకరించఁబడినదికనుక నట్టివిషయములలోఁ బరిపూర్ణమువారెన్నటికి జోక్యము కలుగఁజేసికొనఁగూడదనియు

(2) శ్రీ విక్టోరియాచక్రవర్తినిచేతను ... తద్వంశీయుల ... చేతను ... భారతదేశములోని వివిధజాతులకు నట్టి మూలభూతాధికారమునే నిర్ధారణసేయుచు...

పూచి యాయబడుచు వచ్చుటయే కాక ... ఇండియన్ కోస్ట్ గార్డ్స్ ... లో స్పెషల్ రింపబడినది కనుకను

(3) హైదరాబాదురాజ్య ... సావకులైన శ్రీ నిజాముల్ ముల్క్ గారి చేతను దద్దంకియప్పభువులచేతను ... ఈవాక్కునే యీరాజ్యములో ... పరీక్షాన సూత్రముగ గ్రహించి ... ప్రజలకుఁ బూచి యాయబడియుండుటచేతను

(4) ... ఇండియన్ సేవల్ కాంగ్రెస్ ధ్యక్షులైన దాదాభాయి నారోజీ గారును వారితరువారే వాస్తానము నలంకరించిన యితర ధ్యక్షులును నన్ని తెగల ప్రజల యెడఁగ సదుపధానా రెట్లు నడచుకొనవలయునో నిర్ణయించుచు నీవాక్కునే ముఖ్య సిద్ధాంతముగఁ బ్రకటించినందునను

(5) ఈ మూలభూతాధికార తిరస్కారవార్తాప్రచారముగూడ నప్పటిప్పుటికి సంభవించుచు ... తీవ్రజాతి ద్వేషములకు మతకలహములకు దో ... మృులకు రక్తపాతములకుఁ దలచుగఁ గారణ మగుచున్నదికనుకను

(6) మతమును మిమతో భారతదేశములోని వివిధజాతుల నిట్లు విడదీయుచు వచ్చుచున్న యెడలఁగల్గు దుష్ఫలితములు... భారతదేశముయొక్కయు ముఖ్యముగా సంస్థానములయొక్కయు... పరంపరాభివృద్ధికి... విఘ్నకర... మైయున్నది కనుకను

(7) జాతిమత వైషమ్యములకమైన చెఱుపులను బుట్టకుండఁ జేయుటయే కాక ప్రస్తుతము కనుపించుచున్న జాతివైషమ్యకారణములగూడ నిర్మూలించుటకై తగు రాజ్యాంగవ్యవస్థలను సాధ్యమైనంత త్వరలో హైదరాబాదుప్రభుత్వమువారాత్మరత్నార్థమై తయారుచేసియుంచుకొనుట విశేషించి కోరఁదగియున్నందునను

హైదరాబాదురాజ్యములోని సనాతనధార్మికసమ్మేళనమువారిచేఁ బ్రకటించి ప్రచారించబడుచున్న నిశ్చితాభిప్రాయ మేమనఁగా.

(1) ... ప్రభువులను బ్రభుత్వకాళివారును ... ప్రజల స్థిరమైన కాంతి సంపద సౌఖ్యములకై యవసరమగు మతస్వారంత్రియ నాగరకతాసంస్కృతి ... లభించునట్లు రాజ్యాకాసనవిధానమును ... ఏర్పాటుచేయుట యవసరమనియు.

(2) ఇట్టి రాజ్యాంగనిర్మాణము... సమస్తజాతుల మతధర్మములమీఁదను సంస్కృతిమీఁదను సంప్రదాయములమీఁదను సాధారపడియుండునట్లు... చేయవలయునే కాని ... పాశ్చాత్యసిద్ధాంతముల... అనుకరణ... సంగ్రహములు క్రాంగూడవనియు.

(3) ఈ మత ... సాంస్కృతికాది సర్వవిషయములను కాననసభలయొక్కయుఁ గూర్చనిర్వాహకసభయొక్కయు సధికారమునుండి ... తొలఁగించి ... ఆయామతముల ధర్మాధికారాలచే ... నడిపించబడు ... న్యాయసభలచే దీర్ఘనింపఁ జేయవలయుననియు.

(4) ఆయా మతవిషయములగు ధార్మిక సాంస్కృతికా ద్యధికారములను రక్షించుటకుఁ గావలసిన జన్మనిధములైన వాక్కులను గట్టుబాటులను గుఱించి ... స్పష్టకల్పములతోఁ జట్టము స్వీకరింపబడిన యెడలఁ బ్రత్యేకజాతులకుఁ బ్రాతినిధ్య మిచ్చు నవసరము దానియంతట నదియే తొలఁగిపోవుననియు.

... ప్రజల సాధారణజీవితమునకు సంబంధించిన యార్థికాది ... సమస్తవిషయముల విచారించి నిర్ణయించుట కధికారముగలట్టి ... సమస్తప్రజాప్రాతినిధ్యముమీఁద కాననసభ యేర్పఱుపబడినయెడల రాజ్యములోని సమస్తప్రజలలోఁ బరస్పర జాతి స్నేహమును బరస్పర సహాయతను బుట్టించి ... విశేషలాభముగూడఁ గలుగును.

—• రెండవ తీర్మానము —•

(1) వివాహమునది పాశ్చాత్యుల పద్ధతి ప్రకారము గర్భాధానము కాదని యు వారు తలంచినట్లు వ్యావహారికసంబంధమును గాదనియు నొక ప్రధానధార్మిక సంస్కారమునియు నందును రజోదగ్ధసమర్థవివాహము సనాతనసాయాజాతులలోఁ గన్వల కనివార్యమగు కాస్త్రవిధిగ సనాతనధర్మకాస్త్రములు బోధించుచున్నవనియు ... ధర్మాచార్యులచేఁ బ్రామాణికమైన స్వాధికారముతో విశదీకరింపఁబడియుండుచేతను

(2) ... తమ పిల్లలకు రజోదగ్ధసానంతరవివాహము నేయవలసినదని కాసిం చుట ... రాజకాసనపద్ధతిలోఁ జాల నాత్మేషజాన్ముగుటయే కాక ... నిర్బంధ రూపుమై సనాతనధర్మ ... వ్యతిరేక మగుటచేత ... సనాతనుల ధార్మికవిషయముల యందు దాత్మస్వాతంత్ర్యమున కొకపక్కను బరస్పరజాతిస్నేహమున కింకొకపక్కను చాల భంగకరము కాఁబడియు హైదరాబాదురాజ్యములోని యీసనాతనసమ్మేళనమువారు

(1) ... హిందూబాల్యవివాహనిరోధకాసనముపేరుతో నీదీల్లును స్థానిక సభలోఁ బ్రవేశపెట్టెటను ఖండించుచున్నారు.

(2) సనాతనసాంధ్యుల ... ధార్మికవిషయముల ... యెడ గౌరవము చూపుటకే కాక యన్నిజాతులకు సంబంధించిన వతవిషయములలోఁ బ్రభుత్వమువారు కాసనసూచముగఁ గాని కార్యనిర్వాహక తదితరసంబంధముగఁ గాని బోక్తము కలుగఁ జేసికొనఁగూడదనుట రాజ్యకాసనతత్త్వమును బర్యాలోచనసేయుచు నీదీల్లును బ్రవేశపెట్టినవారే యుపసంహరించుకొనవలసినదని ... ఆనుకోనిచుచున్నారు.

(3) మఱియు, వారిట్లు చేయనిచో ఘనతపసించిన నిజామ్ప్రభుత్వమువారు కాసనసభలోని వ్రజావృత్తినిధిసభ్యులును బైనుదాహరింపఁబడిన రాజ్యకాసనపద్ధతి సిద్ధాంతపుష్పస్థితే నాలోచించి సదరుదీల్లును ద్రోసివేయుచు కాసనసభలోఁ దదనంతరచర్యకూడ రాకుండ నడ్డుపడుదురని యీసభవారు గొప్ప నిశ్చయాత్మకమును విశ్వాసముతో నిరీక్షించుచున్నారు ...

ఈతీర్మానములు శ్రీ గోవర్ధనమహాధీశ్వరులు జగద్గురు శ్రీ పూరీశంకరాచార్యుల వారిచేఁ బ్రతిపాదించఁబడి మహాసభలో నేకగీర్ణముగా నంగీకరింపఁబడినది.

—• నాగపుర మహాసభ —•

పండితవీర మల్లాది రామశృష్ణవిద్వాన్మయములుగారు, బెజవాడ, ధార్మికప్రవర పిఠిపాటి ముబ్రహ్మణ్యముగారు, మూలుపూరు, (గుంటూరు జిల్లా), పురాణం శృష్ణ మూర్తిగారు, అడ్వోకేటు, బందరు. రాళ్ళభండి సీతారామశాస్త్రిగారు, అడ్వోకేటు, బందరు. రాయపోడిలు వెంకటరామసోమయాజులుగారు, హైదరాబాదు హరినారాయణశాస్త్రిజీ, హైదరాబాదు, సీతారామశాస్త్రిగారు, కంచి. రావు సాహెబు యశ్. పటేళ్ళయ్యగారు, అడ్వోకేటు, దక్షిణమధుర. రాజరాజేశ్వర శాస్త్రిగారు, ద్రావిడులు, కాశి, తారాచరణభట్టాచార్యు, సాహిత్యచక్రవర్తి, కాశి. స్వామి శివానందజీ, బ్రహ్మచారి, కాశి. మహామహాపాధ్యాయ దుర్గాచరణసాంఖ్య

జేదాంతశ్రీ, కలకత్తా. మహామహాపాద్యాయ రామచంద్రశాస్త్రి, కలకత్తా. వాగీశ్వరశాస్త్రి, వ్యాకరణాచార్యుడు, బొంబాయి. గోపీచంద్రశాస్త్రి, వంగదేశము, రఘునందనశర్మ, బీరారు. కర్మపీఠస్వామిజీవనదాసు, ఉపాధ్యక్షుడు, అమృతసర్, చంబాబు మొదలగువారు సుమారు 500 మంది పృథివియులు సభ నలంకరించిరి. నాగపూరు పార్శ్వతీర్థముల కొన్ని వేలమంది ప్రతిదినము సభకు వచ్చిరి.

విద్యత్పరిపత్తు చేసినతీర్థానములు.

1. కాశీన పల్లభరాంసాలగారిం సాంగవేదవిద్యాలయపరిశ్రాంతిపక్షమైన మురారీ లాలజీ భరతవర్మమందు వేదశాస్త్రముల పరిచారము వృద్ధిచేయుటకై యొకశాస్త్రము నందు సర్వోచ్చపరీక్షయందు తీర్మానము విద్యార్థి కొకపర్యాయము రు. 5000 రూప్యములు బహుమానముగా నిచ్చెదమని చేసిన పరిశ్రాంతి సభిసందించుచు బాతకాలల యందు బ్రతివిద్యార్థియు ధర్మశాస్త్ర రాజనీతిగ్రంథములఁ జదివితీయవలయు.

2. అఖిలభారతీయ వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్యసంఘసర్వమునకు పరిశ్రాంతియై బ్రతిదినము “అధర్మగ్లానినివృత్త్యం సనాతనధర్మానుస్థానాభివృద్ధ్యభివృద్ధ్యం... దేవతా జపం (పారాయణం, ధ్యానం, నామసంకీర్తనం) కరిష్యే” అని సంకల్పించి యొక గడియకాలమునకు దిక్కుపగాకుండ నమస్కారము చేయవలయును. 15 దినముల కొకసారి సమావేశము జరిపి దానిలో బాల్గానవలయును అట్టిదానికి విఘ్నము ఘటించినచో నామాసమున బ్రాయశ్చిత్తదక్షిణగా నాలుగజాలు సంఘమునకు సమర్పించ వలయును. ఇట్టివారు సభాతీర్థానములలో వోటు కర్తవులు.

3. కేవలతర్క మత్యవస్థితము గనుక ధర్మనిర్ణాయకము కాఁజాలదు.

4. మిమాంసాపద్ధతినిబట్టియే శాస్త్రసమన్వయము చేయవలయును. మిగిలిన యంశములు మద్రాసు విద్యత్పరిపత్తుయందు సారము జరుగవలెను.

నేతృసమేళనమునందు జేసిన తీర్మానములు.

1. కాంగ్రెసుసంస్థ భారతవర్షముల కందఱకుఁ బ్రతినిధిసంస్థగాఁ దన్ను వ్యవహరించుకొనుచున్నది. ఇది కేవల మత్యము. అప్పుల నెగవేయించు కాననములఁ జేయించి బీదల చరవతిని బాడుఁజేసినది. చదునాలుగుసంవత్సరములకుఁ బైన నే బాలికలకు వివాహము కావలయునని కాననము చేయించి భరతఖండమునందు శాస్త్రీయముగు బ్రాహ్మణవంశము లేకుండఁ జేయుటకుఁ బాల్పడినది.

2. కృత్రిమత్వములయందు దెక్కఁడ నంగీకరింపనట్టియుఁ బంచములచేఁ గోరఁబడ నట్టియు దేవాపచారములమున దేశాధిపతి కలుగఁజేయునట్టియుఁ బంచముదేవమందిర పరివేశము పురికొల్పి చరస్వరకలహములను ననగములను బెంపుఁజేయుచున్నది. మహమ్మదీయాచారములకుఁ దోడ్పడుచున్నది. ఇట్టి విచిత్రగంధర్వములములముగాన నీకాంగ్రెసుసంస్థతో సనాతనధర్మానుష్ఠానముల మా క్షేపణబంధము లేదు. కనుక నీకాంగ్రెసుసంస్థ మాప్రతినిధిసంస్థ కాదు.

3. హిందూమహాసభ మహమ్మదీయులు హిందూవులపైఁ జేయు నత్యాచారముల నివారించుట మాకు సమృతమే యైనను ధర్మశాస్త్రములకు విరుద్ధమైన పక్షసంకరాది కృత్యముల నంగీకరించుచున్నందున నదియు మాసంస్థకు విరుద్ధము.

ఇత్యాదులు గొప్పయుపన్యాసములచేఁ జరిపించి నిర్ణయించబడినవి.

కం. అవని భవాదృశరచిత

వ్యవహారంబునన జంతువర్గము మేరల్

జవదాటకుండు, బృహ్మ

ధవ ! నీవే యట్టిహద్దు దాటకదగునే ?

195

తే. జ్వలనరక్షితమగు సుఖాభాండమట్లు

మానిరక్షితుడైన నీసూనుఁ డవు

వేది యైనను గాకున్న లేదు భయము

అతని వ్రేలైన వంచలే రసగు లధిప !

196

ఉ. ఈ కుశికాత్మజుం డనఁగ నేమిగ నీమదిలోఁ దలంతో ! సు

శ్లోకుఁడు, ధర్మమూర్తి, మునిలోకశిఖామణి, యుజ్జ్వలిత్రప

త్రిక్రిక బరాయణం, బమలశేముషికి న్నిధి, శూరులందుఁ గ

న్నాకు, మహాప్రవేది, నరనాథ ! భయంపడనేల యీగతి ? 197

కం. ఇతఁ డెఱుంగునప్రరాజము

లితరు లెఱుంగ రెఱుంగఁబోవ రికముందు జగ

త్ప్రితయమున దేవరక్షః

పితృపన్నగసిద్ధసాధ్యవిద్యాధరులఁ.

198

వ. ఇమ్మునివరుం డప్రసంతానంబుఁ బడసినవిధంబు వినుము.

199

సీ. దక్షప్రజాపతితనయులు జయయు సు

ప్రభ యనువారలు పరమమతులు

అల కృశాశ్వనకు నిల్లాండ్రయి తమ నాథు

నేవలచేత మెచ్చించి యసుర

వధమునకై లబ్ధవరలై కనిరి చెటి

యేబండ్రసుతుల నహీనబలుల

వైరిదుర్జయుల దుర్వారుల వీరుల

రుద్రతేజుల జగద్భద్రకరుల

తే. వారలఁ గృశాశ్వఁ డిమ్మునివరున కొనుకె

నితఁడు మును రాజ్యమును బొంది యేలువేళ

నదిమొదలుగాఁగ వారు మహాప్రయాప

మున భజింపుచునుండు రియ్యనఘచరితు.

200

కం. ఏవంవిధవీరుగ్గుడు సు

మ్మా విశ్వామిత్రమాని, యియ్యనఘ్నుడు గొం
పోవుటకు రాముడెస నీ

కావంతయుఁ జింతవలవ దమలచరిత్రా !

201

చ. విను నొకమాట యియ్యమితవీర్యసమేతుఁడు చెంతనుండఁగా

మనుజుని మిత్తి చేరినను మానిచి వే యమరత్నమిచ్చుఁ గా

వున నీక ఘాథమానవునిపోలిక దీనత మాని మానితోఁ

బనుపుము రామచంద్రుని శుభం బొనఁగూడు నసంశయంబుగఁ. 202

వ. అని పలుతెఱంగుల వసిష్ఠుండు వచియింపఁ బంక్షిరథుండు సం

ప్రహృష్టమనస్కుండై ప్రతీహారిం గాంచి “ఓరీ, నీ వేగి రామ

భద్రుని లక్ష్మణసహితంబుగాఁ దోడితెమ్మ”నుటయు నతండు

త్వరితగమనంబున నంతఃపురమందిరంబున కరిగి ముహూర్తమాత్రం

బునఁ బునరాగతుండై భూకాంతునకుం బ్రణమిల్లి యిట్లనియె. 203

— పరిచారకులు శ్రీరామవైమనస్యమును దశరథునకు వర్ణించి చెప్పట —

తే. అవధరింపుము దేవ ! మహానుభావ !

రామచంద్రుండు నిజమందిరంబునందుఁ

గడు విషణ్ణతఁ గాలంబు గడుపుచుండెఁ

బద్మగర్భాన రేయి పట్టుదముభంగి.

204

కం. ఒకచో నిదె వచ్చెద నను

నొకచో నెదియో తలంచు చూరక నిలుచుఁ

వికలమనస్కునితీరున

నొకరికడఁ ఖణము నిలువనొల్లఁడు దేవా !

205

వ. అని ప్రతీహారి విన్నవించుటయు నంతకుమున్న శ్రీరామచంద్రుని

వైమనస్యంబునకై వగచుచుఁ దద్వృత్తాంతంబు ధరణీశున కెఱిం

గింప నుద్యుక్తులైయుండి ప్రతీహారివెంట నరుదెంచిన రామపరిచార

కుల సూరడించి దశరథుండు రామభద్రుని వర్తనంబు యథాక్ర

మంబుగఁదెల్పుడని యడుగుటయు వారలు ఖిన్నులై యమ్మహీ

పతి కిట్లనిరి.

206

తే. తామరసనేత్రుండైన శ్రీరామమూర్తి

బ్రాహ్మణులతోడఁ దీర్థయాత్రల ముగించి

తిరిగివచ్చినదాదిగా దేవ ! యేమొ

మనసు చెడియున్న రీతిగా మాకుఁ దోచు.

207

ఆ. జతనములను మేము బ్రతిమాల బ్రతిమాల

మోము ముడుచుకొనుచు నేమి యనక

దివసకృత్యములను దిక్కు నొక్కొక్కవేళ

నొక్కవేళ నదియు నొల్లఁ డధిప !

208

శా. స్నానధ్యానసమారాధనాశనకథాశయాసనారామదో

లానిద్రాదుల నిచ్చగింపఁడు ప్రియాలాపంబులఁ దమ్ములఁ

సానందంబుగఁ జేరఁజీరఁడు సువర్ణానర్థభూషాంబర

శ్రేణిం గైకొననొల్లఁ దేమికతమో శ్రీరాముఁ డుర్విశ్వరా ! 209

తే. భోగయోగ్యంబు వేళలంబును మనోహ

రంబు స్వాదువు నగు పదార్థంబుఁ గాంచి

రెండుకన్నుల బాష్పముల్ నిండుకొనఁగఁ

బరితపించును మాచిన్నివొర నృపాల !

210

తే. చతురలాస్యవినోదముల్ సలుపువార

వనితలను గాంచి “దుఃఖదాయినులు వీర

లిచట నూరక నటియింపనేల ? ” యనుచు

మోము దిప్పు నదేమొ; శ్రీరాముఁ డధిప !

211

మ. సిరితోడం బనియేమి ? యాపదలచే జిక్కిమి ? యీనవ్యమం

దిరవారంబులతోడ నేమి ? మృషగాదే సర్వము! వీనికై

పరితాపంపడ నేల ? భ్రమంచు సకలవ్యాపారముల్ మాని యొ

క్కనుండే యొక్కెడఁ గూరుచుండును విరాగగ్రస్తచిత్తంబునఁ. 212

కం. దరహాసమైన జేయఁడు,

పరిహాసోక్తులకు భోగపరతం గనఁ, డా

దర మూనఁ డెట్టికారోగ్య

త్కరముల హాసంబె యెపుడు దాల్చు నరేంద్రా !

213

కం. లోలాలకవల్లరులును

హేలావలితాక్షులైన హేలావతు లా

బాలునకు మోద మొసంగం

జాలరు హరిణాంగనలు కుజంబునకువలెఁ.

214

చ. అవని విమూఢమానవుల కమ్ముడువోయిన సౌమ్యభంగిఁ బెన్
దివులు వహించి యేకతమ నిర్జనదేశమునందు సుప్రశాం
త విసినభూములందు సతతంబు వసింపఁగఁగోరుఁ గాని యే
తవులము లిచ్చగింపఁడు సుధామధురాత్ముఁ డదేమిహేతువో. 215

తే. వసన ధారణ భోజన పానముఖ్య
కర్మములయందుఁ గడు విముఖత్వ మూని
నీ కుమారుండు యతిధర్మనియతి నున్న
తపసివడువున నున్నాఁడు ధరణీచాథ ! 216

ఉ నీసుతుఁ డొక్కమాటు ధరణీవర ! నిర్జనదేశమందుఁ బ
ద్మాసనమూని వామకరమందుఁ గపాలముఁ జేర్చి చిత్తమున్
వీసరవోనినిశ్చలత వృత్తివిదూర మొనర్చి మానియై
హాసమునైన రోదనమునైన నొనర్పకయుండు నిండుగఁ. 217

చ. మనమున నించుకేని యభిమాన మెటుంగఁడు, రాజభావమం
దునఁ దగులంబుఁజెందఁ, డవధూతగర్భిఁ సుఖమందుఁ బొంగఁ డా
త్రిని నొకయింత క్రుంగఁ, డెవరిన్ బరిచర్యకు బిల్వఁ డిట్టులం
చని యెదియున్ వచింపఁ డకటా! రఘురాముఁ డిదేమిచిత్రహా! 218

కం. ఏమి యొనర్చునో ? తలఁచునో ?
యేమి మదిని గోరి పరువులెత్తునో రాముం
డేమిటి కెచ్చటి కేగునో ?
యేమిటికై వచ్చునొక్కొ ? యెటుంగము తండ్రి ! 219

కం. బ్రత్యహము కార్మ్యముం గను
బ్రత్యహము విరాగమందుఁ బొందుత నెనయున్
బ్రత్యహము రాఘవుండు శర
దత్యయమున వృక్షమట్టు లవసీనాథా ! 220

కం. రామప్రతిబింబము లా
సౌమిత్రిపుఘ్ను లగ్రజాతునివలెనే
భూమీశ! కార్మ్య మందిరి
మేమును నట్లగుట మాదుమేనులె తెల్పున్. 221

కం. అనుచరులు రాజపుత్రులు
జననులు పలుమాటు తన్ను సంప్రశ్నింఁ.

- మనరాముఁ డేమియును లే
దని మిన్న కయుండు నిస్పృహత్వము తోఁపన్. 222
- కం. మతిమృతులుఁ బార్వ్యగులగు
హితులం గని డ్దాశకసుఖము లిహభోగములన్
మతి నుంచబోకుఁ డనుచున్
హితవున్ బోధించు రాముఁ డెడనెడ దేవా ! 223
- కం. లలితవిలాసపుఁజెయువులఁ
జెలువుల విలసిల్లువలపుఁజెలువలఁ గని యీ
వెలదుక లేదుటంగల కే
వలమృత్యువు లంచు నులికిపడు మనుజేంద్రా ! 224
- తే. ఆయు వంతయుఁ గట ! వృథాయగుచునుండె
గడ; నిరాయాసనిర్వాణపదవిదూర
కృత్యముల నంచుఁ బలుమాటు ఖిన్నుఁ డగుచుఁ
బలుకు లోలోనఁ గాకలీకలరవమున. 225
- ఆ. “రాజు వగుదు నీవు రామచంద్రా” యంచుఁ
జెంతఁజేరి పల్కు నేవకుఁ గని
వెడఁగుమాటలాడు వీటిడింబలె నవ్వ
మాన మాని యన్యమానసమున. 226
- ఆ. ఎదుట నున్నవస్తు వేనియుఁ గానఁడు;
ఎవ్వ రేమి యనిన నెదియు వినఁడు;
ఏపదార్థమందు నేని దిరస్కృతిఁ
జూపుఁగాని కోర్కిఁ జూపఁ దెపుడు. 227
- కం. ఆకాశవనమునందలి । యాకాశాబ్జినివిధాన నాశ్చర్యకరం
వై కన్పట్టుమనం బిది । గాక విచిత్రంబు వేతె కలదెయని యనున్. 228
- కం. వనితలనడుమనె యున్నను
మనసిజబాణంబు లతనిమది నణుమాత్రం
బును భేదింపఁగఁజాలవు
ఘనతరజలధార లురునగంబును బోలెన్. 229
- తే. ఆపదలకెల్లఁ గాపుర మైన ధనము
గోర నేమిటి కోవెట్టులార ! యనుచు

జాలిమీఱ వచించుచు సకలధనము

నష్టల కొసంగు శ్రీరాముఁ డవనినాథ !

230

కం. ఇది యాపద యియ్యది సం

పద యను మోహంబు మనసువలన నేకద య

భ్యుదిత మగు ననుచు నెప్పుడు

జదువుకొ శ్లోకముల రామచంద్రుఁడు దేవా !

231

తే. ఆపదల మున్ది “హా ! దైవమా !” యటంచు

బిట్టు వాపోవువారయ్యు నట్టివెతకు

హేతువగు సంస్కృతిక నరు లిచ్చు విడరు

చిత్ర మిదియంచు రాముఁ డచ్చెరువుఁ బొందు.

232

చ. తనయందుకొ బరునందు శత్రు నేడ మిత్రంబుఁడు రాజ్యంబునకొ

ధనమందుకొ దలిదండులందు నిజభృత్యవ్రాతమం దాప్తులం

దనుగుండమ్ములయందు సంపదలయం దాపత్తులం దెట్టియా

స్థను బూనం డివియెల్ల గేవల మనత్యంబంచు లో నెంచుచుకొ.

తే. తనకు లౌకిక కార్యతత్పరతఁ గఱప

నెదుటి కేతెంచురాజన్యునేని విప్రు

నేని మూఢాత్మునిగ మది నెంచి లఘుత

హాసమొనరించు నవ్యగ్రుఁ డగుచు దేవ !

234

చ. వఱపున నెండవేడిమికి వా తడియారంగ మిన్ను చూచు చా

తురపడు చాతకంబుగతిఁ దోరపుదుఃఖమునకొ మునుంగుచుకొ

గురువులఁ జొట్టపక్కములఁ గూరిమితమ్ముల రాచతీవులకొ

బరిజనులకొ సుహృజ్ఞనులఁ బ్రాణములకొ విసువందు భూవరా !

కం. నీపుత్రునకు విరాగం ! బీషగితికొ దినదినాభివృద్ధిం గాంచెకొ

భూపాలపర్య ! నీవీ ! యాపదఁ బాపంగఁదగు దయాపదహృదయా !

ఆ. ఇట్టిచి త్తవృత్తి నెనసిన యమ్మహా

బాహు నెవ్వరేని బ్రకృతమార్గ

మునకుఁద్రిప్పఁగలరె ? భూమితలంబున

దేవ ! యిందు మాకు నీవె డిక్కు.

237

చ. పరమతమం బడంచి నిజభాస్కరభావము సార్థకంబుగా

వఱలెడి లోకబాంధవునిభాతి రఘూద్వయమూనసంబునం

- దిరవయియున్న మోహమలమెల్ల హరించి నిజోపదేష్టుతా
స్ఫురణఫలంబు గాంచగల సూరివరుం డెవఁడోకదా ప్రభూ! 238
- వ. అని విన్నవించు రామచారిచారకులం గని గాఢినందనుండు “అటు
లయిన మీర లరిగి హరిణంబులు హరిణవతింబోలె రఘునందను న
విలంబముగఁ గొనిరం” డని యానతిచ్చి వెండియు నిట్లనియె. 239
- విశ్వామిత్రుఁడు శ్రీరాము వైమనస్యమును దొలఁగింతు నమట —
మ. దిగులాండఁ బనిలేదు, రాఘవ్రన కీదృఙ్మోహ మూహింప నే
తగులాటంబునఁగాని యాపదలచేతంఁగాని రాలేదు సుం
డు గరిష్ఠాశయులార! సాధుసుజనేడు్యం దైనయాసర్వభ
ద్రగుణోపేతునియందుఁ గల్గిన సుబోధం బిద్ధి యూహింపఁగఁ.
- కం. ఇటకుఁ రాముండు వచ్చిన
నిటనే తన్మోహమెల్ల నేఁ దొలఁగింతుఁ
బటుతరమాగుత మంబుద
పటలిఁ గిరినుండి తోలువగిది క్షణమునఁ.
- 241
- కం. ఇమ్మోహముఁ దగినయుపా
యమ్మున మార్జనమొనర్చినంతనె రాముం
డుమ్ములికయెల్ల విడి బ్ర
హ్మమ్మున విశ్రాంతి నందు మాదృశులగతిఁ.
- 242
- వ. వెండియు. 243
- తే. అమితసత్వప్రసీపితుండై తనర్పు
హేయ మెదియొ యుపాదేయ మెదియొ యెఱుఁగు
సౌఖ్యదుఃఖస్థితులయందు శాంతుఁ డగును
గాంచు సమబుద్ధి లోష్టాశ్మ కాంచనముల. 244
- వ. అటులయున్నను స్వధర్మంబును వంశపరంపరాయాతంబును నగువర్ణా
శ్రమోచితవ్యవహారం బనాసక్తచిత్తుండై సలుపఁ గలవాఁడు.
కావున మీర లడలవలదని మునిలిలకుండు పలుకుచుండ నాలో
శ్రీరామచంద్రుండు నిజదైనందినక్రియాక్రమంబునఁ బితృపాదాభి
వందనంబు గావింప నుదయాద్రినుండి వెడలు బాలభానుని విధం
బున నిజమందిరాసనంబుననుండి బయలుదేటి కతివయపరిజనంబులు
వెంటరా లక్ష్మణశత్రుఘ్నసహితుండై పితృస్థానంబు దొడవ్వులం
గాంచి యందు. 245

— శ్రీరాముడు దశరథునిపథకు వచ్చుట —

సీ. అమరౌఘసంవృతుం దై నవాసపురీతి

నవనీశపరివృతుం దై నవాని

ఒకవైపున వసిష్ఠుఁ డొక్కవైపున గాధి

నందనుం డొప్పు జెన్నందువాని

సర్వశాస్త్రార్థ విశారదు లగుమంత్ర

పుంగవుల్ గొలువఁ జెలంగువాని

జలజేతుణాహస్తసంభృతచామరా

వలి వీజ్యమానుఁడై యలరువాని

తే. తనయుఁడొ మనుపూర్ణచంద్రుని గనంగఁ

బొంగుచుండెడి మానసాంభోధితోడఁ

జొడ్కులు నిగుడ్చి తెన్నులు సూచువాని

నాత్మజనకుని గని భక్తి యతిశయిల్ల.

246

తే. ప్రమథపతిఁ జూడవచ్చిన కొమరుసామి

చెలువు దళకొత్తఁగా నమస్కృతి యొనర్చెఁ

జారుచూడామణిమరీచిసముదయంబు

కరము వెలుంగంగ నుత్తమాంగంబు'వంచి.

247

వ. అట్టిసమయంబునంద యాస్థానంబునందుండి వసిష్ఠవిశ్వామిత్ర దశర

థాదులును.

248

సీ. ననలెత్తు నునుజవ్యసము మేనఁ గలవాని

వృద్ధులవలె శాంతి వెలయువాని

విశ్రాంతి కుదురక వెతచెందు మతివాని

నిండినిండని కోర్కెపిండువాని

సంసారగుణచర్చ సలిపి రోసినవానిఁ

గడు పొగడ్తకు నెక్కునడతవానిఁ

జొక్కంపుగొనముల కిక్కయై తగువాని

ఘనసత్వసంపదఁ గ్రాలువాని

తే. ముక్తికాంతకు వలపులు మొలవఁజేయు

చారువైరాగ్యరుచులఁ జెన్నారువాని

వినయ మాకృతిఁ దాల్చినవిధము దోషఁ

జేర నేతెంచురాముఁ గాంచిరి ముదాన.

249

ఉ. మానవనాథ ! ఇట్టి యభిమానధనుం డెటుంగంగజాలెనే
అనలినాయతాడుల దురాచరణం ? బది యట్టులేచుమీ.
ఏనరుడైన నిట్టివెత లించుకయైన నెటుంగ, డింతటా
మానసవీధి జూచుకొనుమా. ఇంక దెల్పుగనేర మేమియు. 116

తే. గీ. అనుచు బాలసరస్వతీవనిత విక్ర । మార్కుతోడెల్పె ...

కం. ... మంత్రిపుంగవసుత య

ప్పాటం దెలిసిన నాదొర నాటిని చింతాభరంబున మన మగలక.

తే. గీ. కొంతతడ వుండి యందు నొక్కింతయేని

తెలియనే ? ఎక్కడిపరాకు ? పలుకు మనుచు

కదలికాకాంతపై జేతికమ్మవిరుల

చెండు వై చిన దత్తతీసరసిజాతీ.

118

తే. గీ. సొమ్మసిలినట్లు వ్రాలిన జూచి విక్ర

మార్కుభూపాలవరుడు హాహానినాదు

డగుచు విలపింప జని వయస్యాజనంబు

శీతలక్రియ లొనరింప నేడదేతె.

119

చం. అదిగని పుష్పహాసుం డహహాయని నవ్వఁ బ్రసూనవర్ష ము

భ్యుదయముగాఁగ నంతట విభుండు కనుంగొని తీవ్రకోపుడై

అదయుడ. వింతెకాక యొకయప్పుడు నవ్వనివాడ. విప్పు డీ

మదవతి పుష్పపాతమున మ్రొన్నడినక వడి నవ్వనేటికి ? 120

చం. అనవిని యయ్యమాత్యుడు ధరాధిప! మున్నొక యద్భుతంబు నే

గనుంగొనఁగఁజిగాన బహుకాలము తద్వ్యధఁ గుందియున్కి నే

పనులను నవ్వకుండితి. సభాస్థలి నేడొక యద్భుతంబు జూ

చినకతనక మనంబు వికసించిన నవ్వితి. చిత్తగింపుమా.

121

తే. గీ. అధిప! ఈయమ్మవారు మర్యాద పోవ

విడిచి నగ రెట్లువెడలెనో ? వెడలివచ్చి

తేరుక్రిందటి మరుగుజ్జు జేరి వాని

కలసి యేలెంచు ఇది మీకు గానబడదు.

122

ఉ. దేవర కొల్లుదేరిన మదీయగృహంబున కేగువాడనై

ఏ వెను బోవుచో గురిసె వృద్ధవరాహకతోరఘ్నరా

రావమహాశనిధ్వనిపరంపరతో నొక వాన మొన్నరే.

యావిలమానసాంబుజుడనై యొక మండపసీమ జేరితిన్. 123

తే. గీ. అచ్చటికి వచ్చె నిమ్మండయాన. వచ్చి

తేరుక్రింది ప్రతీక్షణాధీనుడైన

గుఱ్ఱం జేరిన వాఁ డతిక్రుద్ధుఁ డగుచు

ఇంతతడ వేల రావైతివే యటంచు. 124

తే. గీ. గుండియలు గ్రుశ్మం దన్నిన గ్రుక్కుమిక్కు

రనక యాతని కినుక చల్లారనిచ్చి

విక్రమార్కుండు నిద్రగావించుదనుక

వెడలి రారా దటంచును వేడుకొనియె. 125

తే. గీ. అతని పదఘాతముల కోర్చినట్టిదాని

కి వివిరులబంతి ప్రేటున కింతమూర్ఖ

వచ్చెనే యంచు నవ్వితి వసుమతీశ !

చనవరి యటంచు నాతప్పు నై యవలయు. 126

కం. అన విక్రమార్కభూపతి

విని వెఱుగున ముక్కుమీఁద వ్రేలిడి చింతన్

మునుగుచు బాలసరస్వతిఁ

గని తెలిసెన్ మీనహాసకారణ. మాతే. 127

తే. గీ. కాకయండినఁ దైలవక్త్రంబులైన

మత్స్యములు నవ్వునేయంచు మందబుద్ధి

నక్కటా ! కాననైతి. ఈహంతలాడి

నగలు నమ్మితిఁగద పతివ్రత యటంచు. 128

కం. అగమితేయుఁ బదియుఁబదియును

గనుగొని కదలికకు నాజ్ఞ గల్పించెన్ శా

ప్రనిరూపితపద్ధతి నజ్ఞననాథుఁడు ... 129

తే. గీ. ... అవ్విధంబున నిజసతి కాజ్ఞ వెట్టి

పుష్పహాసుని జూచి యింపులు ఘటింప

130

శా. ఈయాశ్చర్యము కంటిమేకద ! పురాదృష్టాద్భుతం జేమియో

అయాఖ్యానముఁ దెల్పుచున్న నతఁ డద్యత్ప్రేమతో నిట్లనున్

కావున గిందిమట్టాన్ని భోజన మార్గగ్యకరము వాడుచుండును. మరీ పదార్థము లెల్లం నిమనాని క్షాంతిబ్రష్టతలె గారి యునుచుండునపుడు పండిత గ్రామ. కావుననే నిందాపరముగ నకాలమున నన్నమికినినవారికి పండి యాంతిబ్రష్టిమని వాడుచుండును. భోజనము చేయుటకు వెనుక ముందు కొన్ని నిమిషములైన విశ్రాంతి యవసరము. అట్టివిశ్రాంతి లేనివో జతరాన్ని చూచు కుగడ బని చేయజాలరు. భోజనానంతరము చేయు విధము జీర్ణము చేయుటకు సహకారి. అందు నూత్నముగ జాజికాయం జేర్చిన ముతంతిసాధకముగును. తాంబూలచర్మణముచే జాణువంతన ముండును. పసిపిల్లలకు బుడ్డాడి పెండ్లిపిల్లలకు నుమ్మిసీరు తగినంతగ నూజుకావున బుగరములకు పదార్థముల మెత్తముగ నిచ్చుచుండలె. లేనివో వారి కార్గ్యభంగముగును. విడ్డె లార్గ్యముగ నుండవలయున గలిగెనుదాన తల్లుకే యెరుగు.

ప్రశ్న:- నీ విప్రసంగము గాలి సీరు తిండిని గుతించి చెప్పుముంటివి. నిద్రలేక యుండ లేమే ? అదిహడఁ గొంచెము వినిపింపు.

— నిద్ర —

ప్రశ్న:- జంతుల కన్నిటికి నాహారముతోపాటు నిద్రయు నవసరము. సరియైన నిద్ర లేకుండిన నార్గ్యభంగముకలుగును. రోగగ్రస్తుల క్షాహారము సరిగ రుచించ నట్లు సరియైన నిద్రయుం బట్టును. మితాహారము కొనునానికి మంచి నిద్ర పట్టును. మంచి యార్గ్యవంతునకు బుడ్డమును నిద్రావేశము గలిగినపుడు తా నెట్టిసితియందుండినను దానిని నాఁపజాలఁడు. నిద్రావేశముచే నడుమను బడినవారును గుట్టమును దినుండి బండినుండి జాతిపడినవారును గలరని చెప్పుట వింతకాదు. మనుష్యుల దేహార్గ్యమును వయసును బట్టి నిద్రాకాల మును బలమును నూజుచుండును. పసివాండ్రకుంబలె నెదుగుచుండు పిన్నవయ నువారికిని నిద్రాకాల మధికముగ వలసియుండును. ఎరిగినవారికి దినమున కేడు గంటల నిద్ర చాలును. నిద్రాకాలపరిమితి యేడాదిపాటు 20 గంటలు. 2 వ సం॥ 14 గం. 3, 4 సం॥ లు 12 గం. 5, 6, 7, 8, 9 సం॥ లు 10 గం. 10, 11, 12, 13, 14 సం॥ లు 9 గం. 15, 16, 17, 18, 19 సం॥ లు 8 గం. 20 దగ్గలనుంచి 7 గంటలు రాత్రి నిద్రలేకుండుట రోగమును బుట్టించును. అటులనే పగటినిద్రయు రోగహేతువు.

కావున రాత్రులు నిద్రామామటగాని పగలు నిద్రించుటగాని కూడదు. పగటిభోజనానంతర మొకగడియ విశ్రమించుటయు రాత్రిభోజనానంతర మొకగంట విశ్రమించుటయు నార్గ్యభివృద్ధికరములని తచ్చాస్త్ర వేత్తలు నుడివియున్నారు. గాఢనిద్రనుండి మేల్కొంచినవారి శరీరమును బుద్ధియు విశ్రాంతినొందువో గార్యకరణమునం దుత్సాహముక లిగియుండును. దినమంతయు వివిధవ్యాయామములం దిరిగి యలసినవారు మంచి నిద్రపోవుట చేత నలసి చేయజాలక నరలిన పనుల నొనరించుటకు మరల శరీరబలమును

బుద్ధిబలమును దీసికొని యుండఁగలరు పరమేశ్వరుఁడు నిద్రనిచ్చి శరీరమునకును బుద్ధికిని దివమందుఁగలిగిన నలుగుడు నివృత్తిగావించియున్నాఁడు. 10

కం. కూరుకుననుండి మఱి తెల

వాఱకమును మేలుకొంచువారికి నిలఁ జే

కూరును దీర్ఘాయుష్యం

బారోగ్యజ్ఞానధనము లమితంబులుగఁ.

కం. తొలిజామున నిద్రకుఁజని

తెలవారకమున్ను లేచి దినకృత్యములకొ

తలపెట్టువారి కెప్పుడు

బలపడు నారోగ్య బుద్ధిబలములు వరుసకొ.

రాత్రి ప్రథమయామానంతరము మొదలు చతుర్థయామాదివఱకు నిద్రించు వారికి జీరాయారోగ్యైశ్వర్యములు లభించును. లోకమునంగల వృద్ధుల యొక్కయు శ్రమపీడితులయొక్కయుఁ జరిత్రల నరసి తెలిసికొన వారిలోఁ బెక్కుండు పెందలకడఁ బరుండి పెందలకడ మేల్కొనువారలే యనియుఁ దదభ్యాసమే వారల హేమనోబలములఁ గాపాడుచున్నదనియు విదితము కాక పోదు. రాత్రి పొద్దుపోవువఱకు మేల్కొనియుండుటయు నూర్కొద యానంతరమువఱకు నిద్రించుటయు బుద్ధివికాసమునకు నారోగ్యమునకు భంగ కరములు. కడుపునిండఁ గుడుపుదొరకనివార లాఁకలిచే బాధపడుచుండునట్లు కంటినిండ నిద్రలేనివారలు బడలికచే నధికాయనము ననుభవించుచుందురు. జనసామాన్య ముపపనించఁ గలంతకాలము నిద్రలేకుండ నుండఁజాలరు. ఆఁకలి రుచి యెఱుంగదు. నిద్ర ముఖ మెఱుంగదను సామెత కలదు. దీనిచే నిద్రావేశపరవళ్లు రెట్టిస్థితియందును నిద్రించఁగలరనియు తుదాహాపీడితు రెట్టిపదార్థమునైన రుచి నరయక భుజింపఁగలరనియుఁ దెలియుచున్నది. నిద్రించునపు షూపిరాడుట కవకాశము లేనట్లు దట్టముగ పుట్టముల బిట్టబిగించుకొని పరుండరాదు. జానిచే విడిచినవాయువునే మరలమరలఁ బీల్చుచుండుటచే మన కారోగ్యభంగమగును.

—♦ వస్త్రములు —

జగ:- జీవు లన్నిటిలోను బట్టు వాడునది మానవజాతి యొక్కటిగనే యున్నది. ఇక నేజుతువునకు నీవాడుక లేనట్లు తోచుచున్నది.

కృ:- సృష్టియందు జీవులగుఱించి విచారించినఁ బరమానంద మగుచుండును. అట్టి జంతువులలో మనుష్యజాతి విలక్షణమైనది. ఆకారమునఁ జాలరెట్లు గొప్ప వగుజంతువులు కలవు. కాని బుద్ధియందుమాత్ర మన్నిజంతువులును మానవులకు లోబడునవిగనే యున్నవి. అడవియందుండు సేనుఁగు సమద్రమాననుండు కొన్నితరగతుల చేఁచుట నాకారమునఁ బెద్దవయ్య శబరకైవర్తకుల వలలఁ

జిక్కుట మన మెఱుంగుదుము. ఇంతియే కాక జంతువర్గములో మానవుఁ
డొక్కఁడే తల నెత్తుగ నుంచి నిలువుగనుండి సంచరించఁగలిగియున్నాఁడు.
సృష్టిప్రపంచముయొక్క భూతకాలచరిత్రలును భగవద్జ్ఞానము మానవజాతికిఁ
దప్ప నొక సేయితరజంతువులకు నగోచరము. కావుననే మనుజులు జంతుజాల
మున సుత్రమజన్మకలవారని నిశ్చయించఁదగియున్నది. కేవల శరీరావయవము
లతోఁ బనులనొనరించుట గాక మానవజాతి యొకటియే వివిధాయుధముల నొన
రించుకొనఁగలిగియున్నది. అటులనే శరీరములు శీతవాతములపాలు గాకుండ
వస్త్రముల నేసికొనుటకును వాని నుపయోగించుకొనుటకును సామర్థ్యము కలిగి
యున్నది. శీతవాతములచేత బాధనొందకుండ భగవంతుఁడు సృష్టివర్గమునఁ
బెక్కుజంతువులకు నొడలెల్ల తోమజాతి చుగ్గసాదించియున్నాఁడు. ఇట్టి తోమ
జాతిగల జంతువుల త్వగిందిగ్రియుము మృదువుగ నుండును. మఱికొన్ని మందముగు
చర్మము కలిగియున్నవి. అట్టివాని శరీరమునిండ బొచ్చు దట్టముగ నుండదు.
బొచ్చు దేహమునిండఁ గల జంతువుల కది శీతకాలమునఁ బెరిగి
దట్టమై వానికిఁ జలి దగులకుండఁ గూపాదుచు వేసవికాలముగునప్పటికిఁ రాలి
పోయి చల్లపడి వానికి నుఖమునిచ్చుటయు సృష్టిచిత్రిముల నొక మహానంద
సంధాయక మగుచున్నది. మానవజాతి కొంటినిండ బొచ్చుగాని దట్టముగు
చర్మముగాని లేదు. జ్ఞానేందిగ్రియుమును భగవంతుఁడు మనకుఁ బ్రసాదించి
యున్నాఁడు. చలికాలమున శీతముచేతను వేసవికాలమున మృష్ణముచేతను బాధ
నొందకుండ మనశరీరముల కనుకూలవస్త్రముల ధరించుచుండుము. వస్త్రధార
ణముచే మన యొడలు మోటువాఱక మృదువుగ నుండును. దానిచే మన
చక్కదన మధికమగును. మలినమగుట తఱుగును. మానసంరక్షణ మొనరించుచు
ననేకములగు నపాయములనుండి వస్త్రములు మనలం గూపాదుచుండును.
జంతుజాల మెల్లఁ దమశరీరమునంగల చర్మమును దులిపి మాలిన్యవిసర్జన మొన
రించుకొనఁగలిగియున్నది. కాని మానవజాతి కిట్టిసామర్థ్యము లేదు. కావున
వస్త్రధారణముచే మాలిన్య ముంటకుండఁ గూపాదుకొనుచు దినమున కొకటి
రెండుసారులు స్నానమాచరించి వస్త్రము లుండినను నంటు మాలిన్యమును
క్షుళనమొనరించుకొనవలెను. మనశరీరములనుండి యెడలెగక చెనుటయు విష
వాయువులు పెడలుచు వస్త్రముల ధరింపకుండినచో మనకు నితరులకుఁ జూడ
నసహ్యత కలిగించుచుండును. కావున వీలగువఱకు శరీరమునిండ వస్త్రాచ్ఛాదన
మొనరించికొనియుండుట మేలు. చెట్లవలన లభ్యమగు ప్రత్తినుండియు నార
నుండియుఁ గొన్నిజంతువుల శరీరమునిండ నొప్పారు మృదురోమరాజినుండియు
దారము రీసి వస్త్రముల నేయుదురు. పసిఁడికాయలనుండియు దారము రీసి
చేలము గూవించెదరు. ప్రత్తితోనొనరించిన వలువలు బట్టలనియు నారవడికి
నేసిన మడుఁగులు నారగుడ్డలనియు నున్నిదారముతో నేసిన గుడ్డలు కంబళులు
ధావళులనియుఁ బట్టుదారముతో నేసినవి మాంజిష్ఠములనియు వాడుదుము.
ఉన్నిచేతను నూలుచేతను బట్టుదారముచేతను నేసిన వస్త్రములు మనదేహ
మునకుఁ గాఢనిచ్చును. నారచీరలు చలువ నొనఁగును. అన్నిరకముల వస్త్ర

మలబోను నాదెముగలవిగను సామాన్యమైనవిగను నొనరించెదరు. నాడెము విలువ గల దుకూలములు ద్రవ్యవంతులకు మాత్రమే సమకూరుచుండును. సామాన్యజను లెల్లరు వెలకక్కువగల పుట్టములఁ గట్టుచుండురు. జను లెల్లఱును దాము నివసించుదేశముయొక్క శీతోష్ణస్థితి ననుసరించి తగినవస్త్రముల ధరించు నభ్యాసము కలిగియుండురు. మనము నివసించునది యుష్ణదేశమగుటచే నన్నని పృథ్వినులుకొకల వరులుగ ధరించు నలవాటు కలిగియున్నాము. శీతల పృథ్వీదేశములనుండువారు బొప్పుతోనేసిన దళసరివలువల నొంటి కంటునట్లు ధరించి శీతబాధ తగ్గించుకొను నలవాటు కలిగియున్నారు. కాలము ననుసరించి యు మనము వస్త్రముల ధరించుచుండుము. వేసవికాలమున నన్నని నూలుగుడ్డలను నాచీరలును జలికాలమున మందములగు నూలు నున్ని దుప్పటులను ధరించెదము. ఇట్టిమా ర్పవరించుకొను టాకోగ్యమున కవసరమని మన మెఱిగిన యంశమే. ఇక్కాలంబునఁ బొగయోడలమీఁదియుఁ బొగబండ్లమీఁదియు గమనములచే నెల్లదేశములందును ఖండంతరవాసులు భారాళముగ నుంచరించుచున్నారు. మనవారు కొందఱు దుస్తుల ధరించుట కితరదేశములవారి ననుసరించుచున్నారు. మనదేశపు స్థితి ననుసరించి విచారించిన నుఖసౌలభ్య దూరంబగు తదాచారానలంబన మంత క్లాభునీయుముగ నుండఁజాలదు. దేశాంతరవాసులు స్వకీయాచారవేష్టావల మార్పుల కియ్యకొనకుండుట గాంచి మనవారు తదనుకరణ మొనరించికొనకుండుట శ్రేయస్కారి. ఇట్టివలఁ గొంతకాలమునుండి యంత్రముల సహాయముచే నన్ననివస్త్రముల నేసి దేశమెల్లడ వ్యాపింపఁజేసిన యాంగ్లేయులు వస్త్రముల నేసికొనుటయు ధరించుటయు స్వేచ్ఛాపూర్వమే మనదేశీయులు నన్నని మజిలీనులు నేయుటకును ధరించుటకును సమర్థత కలిగి యుండిరి. ఈనన్నవస్త్రము లాదికాలమున బందరునుండి యింగ్లాడునకుఁ గొంపోఁబడుచు వచ్చినందున నాదేశమున నీదేశమున నేయఁబడు నన్ననివస్త్రముల మజిలీనులని యిప్పటికిని వారు వాడుచున్నారు. చేతనేసిన వలువల మన వాడుక యధికమైనను యంత్రాగ్రతములు స్వల్పక్రయమునకు లభ్యమగుచుండుటచే నెల్లవారు వానినే కొని ధరించుచున్నారు. అందువలన నన్నదేశీయులగు నేతపనివాండ్రకుఁ జేతనిండఁ బనిలేక పృథ్వీంతరముల నవలంబించుచున్నారు. మనవారికి స్వదేశీయపదార్థసన్మానము కొఱతపడియున్నది. దేశాంతరవాసులు స్వదేశపస్తునయోగము పట్టుదలతో నిర్వర్తించుకొను నలవాటు కలిగియున్నారని తెలియుచున్నది. అది గొప్ప గౌరవమని వారు తలంచుచుండును. ఆంగ్లేయులు మునుగువస్త్రముల నేసికొన నేర్పినపిమ్మట మనదేశమునుండి యనుపఁబడిన నన్ననివలువల ధరించఁగూడదని నియమ మేర్పఱచికొని యందుకు భిన్నముగ నుంచరించినవారిని బహిష్కరించి దేశాభిమానమును బలపఱచి కాలక్రమమునఁ దామును నన్నని దుకూలముల నేయఁజేర్చి మన నేతపని నణగఁ ద్రొక్కియున్నారు. ఏమి వారి దేశభక్తి! ఏలేట నటనుండి మనదేశమున కణువదియైదుకొట్ల రూపాయల విలువగల వస్త్రములు నూలు దిగుమతి యగుచున్నది.

—♦ అక్కలు, వారిబిడ్డలు, వారిబిడ్డలు ♦—

మేనకోడలు భగవంతులను శంకరశాస్త్రి తరువాతసంతానము జోగమృత్యు అది సందాకోటయ్యచే బడితయై పలువురు పిల్లలం గనినది. మంచిపేరుతో మనినది. కోటయ్య పంచదశస్మార్తమంత్రములను బరించి విద్యత్సమత్ముననే వివాహోపనయ నాదులను సవిమర్శముగా నలిపింపగలిగియుండియుఁ జాగోహిత్యమును బంటవలంఠియు నంతగా లేమిని బెదలబడియున పెదనరసింహముతో బెదకాలము పెదదేశములఁ జరించి సంపాదించుచు సతీనుతుల సంరక్షించెను.

పెదనరసింహము పెద్ద విద్యాంనుడు గాకున్నను విద్యాంనులకంటెను విశేషించి విత్తమార్జించు నేడబుట్టు కలవాడు. సాముద్రికమనియు నేమాయనియు జనరంజనముచేయు శక్తిగలవాడు. మంచి వక్త. పరిహాసకుడు. ఏవంవిధుడయ్యె యెంతయో ధన మార్జించెను. పెద్దలనాటినండియు నుండు పిన్నెలి విడిచి జానపాటఁ దానుండెను. శృంగురగృహనివాసమే స్వర్గతుల్యముగా భావించెను. తచ్చృంగురగృహనిర్వహణ భారముగూడఁ దలఁదాల్చెను. తద్దృహ సవిధముననే తానును గృహముకట్టెను. పరదేశసంఘటనమునఁ బడయు ప్రభుత్వవిత్తముతో నుభయకుటుంబముల నోముటయే కాక పిన్నెలినున్న చిన్ననరసింహమునకుఁగూడఁ జరకాలము చేయూఁఁగించెను. అవ్వలిచ్చి యనేకుల నాదుకొనియెను. చాలకాల మట్లు సంపన్నగృహస్థుడై సకృదాచరిత సహస్రబ్రాహ్మణసమారాధనమే కాక ద్వాదశీబ్రాహ్మణభోజనముగూడఁ దద్దయు సాగించెను. కుంట వేయించెను. ఆరాము నారంభించెను. ఆరబ్ధమైన యౌసంతానమున సత్సంఖ్య సంపూర్ణము గాకున్నను నాలోపము స్త్రీసంతానమునఁ దీర్చుకొఁగలిగెను. అత్తజానిగూడ నొకనిఁ గని కాలకర్మవశత వర్తమానమున పంకాంతురమే లేకున్నను నతఁడుమాత్ర మష్టపుత్రబహుధనము ననుభవించెను. నరసింహము నానాగణములలోఁ బరిహాసకతయే ప్రథమగణనీయము. ఆపరిహాసకతతోనే యందఱను నభిముఖులఁ జేసికొనెడివాడు. తనమీఁదఁ బద్యములుచెప్పమని ననుఁ గోరుచుండెడివాడు. అతని కోరికపై నపుడు నేనును నున్నది యున్నట్లు పరిహాసముగాఁ బద్యములు చెప్పెడివాడను. అయ్యది మచ్చున కిటు నొకటి రెండు ప్రదర్శనమానములు.

మ. కవులకా మెచ్చుడు. పండితోక్తుల వెనక ఖండించు దైవజ్ఞులకా

రవిసిద్ధాంతము మీరెటుంగరను. ఆర్యవ్రాతముకా దూలు ...

మ. వశురౌ రామనకృష్ణయాఖ్యు లడలకా వాచాటతం జూపుచుకా

శశిరేఖాదిసుతాళి పాత్తునఁ గడుకా సంబాధముం జేయఁగా

దశఘంటల్పడువేళ నొక్కరుండె ముకా దా భుక్తిసల్పుకా మహా

దశ నందా నరసింహనామకునకే ధాత్రీస్థలిం జెల్లెఁగా!

మ. 'అశ! పొద్దెక్కెను, నిల్వలేనుగదవే, అన్నంబు వే వండవే,

శశిరేఖే! జనార్దనుండెచటదా? చారన్న మెందుండనే?

దశ నీ'-యంచు విలాసవాక్కులు సతిం దాఁజేరి పల్కకా మహా

దశ నందా నరసింహనామకున కిదాత్రీస్థలిం జెల్లెఁబో!

ఆనరసింహము ననుజూడైన చిననరసింహము తనూజూడే కోటయ్య. ఆకోటయ్య కూతుండ్ర నిరువురను గొడుకుల నిరువురను బడసి యుండఁ బెద్దదైన శేషమ్మను జంగ మేకవరపురనివాసి పోచెంచెర్ల లక్ష్మీనారాయణకును ననంతరబయైన యనసూయను మాయూరిలో మా ముత్తాతనహోదరు మునిమనుమండైన రామయ్య మనుమడును దనకు మేనల్లుడును నైన యాంజనేయులకును నిచ్చి పెండ్లి చేసెను. పార్వతకర్మ వశత నబ్బాలి లిరువురను బతులం బాసిరి. అందుఁ బెద్దదగు శేషమ్మ పెనిమిటితోడి ప్రథమసమావేశ సుఖమైనను బడయకమునుచే పార్వతవైభవ్యయై పంచశరపంచమున భ్రష్టయైపోయినది. అనసూయ యా పృథమసమావేశసుఖ మాంజనేయులతో ననుభవించినదన్నమాటయే కాని యంతలోనే వాని నంతకుడు కొనిపోయెను. కోటయ్య కొడుకులలోఁ బెద్దవాడు సుబ్రహ్మణ్యము. పంచదశస్మార్తమంత్రములును బంచ కావ్యములును బఠించెనట. వీని పాటిగృహీతి జాలకల్లుగ్రామనివాసియగు దేవరపల్లి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి సుత సుబ్బమ్మ. దాని తల్లి కోటయ్య పెత్తండియైన పెదనరసింహము బిడ్డయే. సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి సుత పెండ్లి చేయకముందే మరలోకమున కరుగుటయు నమ్మ యంతమ్మ యాకుటుంబము నవనించుచున్నది. మగదిక్కులేదు. అందువలన నంతమ్మకోడలి యక్కయఁ గోటయ్యకుఁ బెదతండ్రికూతురు నగు శశిరేఖ సుబ్రహ్మణ్యమునకు సోదరిసుత నిష్పించి యిల్లటముగానుండుట కల్లు నర్థించెను. కోటయ్యయు నిందుల కిచ్చుచడియెను. కొడుకు బుడతడగుటఁ గొంతకాలము సుతసతీయతముగా జాలకంటిలో సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రియింట నుండి తానే తత్కుటుంబమును సవరించుటకుఁ దలపడియెను. పల్నెర్లాదును పనించెను. ఆత్రవారి యాస్తి యంతయు నాత్మజాతీర వ్రాసియిమ్మని యడిగెను. అట్లు జరుగకుండుటయు నన్నమాట చెల్లెంపకుండనే యట నుండి లేచెను. అటుతిరిగియు నిటుతిరిగియు బానముఁబడి శంకరశాస్త్రియున్న బాపట్లను బ్రవేశించెను. వైదికమున పనిసంత ప్రవేశముకలిగియుండుటచే దద్దూరమునఁ దగినంత ధనము నార్జించి స్వకుటుంబమును సంరక్షించుకొనుచుఁ బ్రమాధి సం॥ కార్తికము (1839 నవంబరు) నఁ బంచత్వమును బ్రాపించెను. జోగమ్మ మతుల నిరువురను సుతను బెట్టుకొని బాపట్లనే ప్రవర్తిలుచున్నది. కోడలు రజనస్వలయై కొడుకు సమాగమమును గోరుచున్నది. తదనంతరతనయుండగు పత్యనారాయణ త్రయోదశాబ్దవయస్కుఁడు. పితచేతనే కృత్రిమసితుఁడు. జోగమ్మ సుతయగు ననసూయకు 5 ఎకరముల మొరకయు నెకరము పల్లమును మగనియాస్తి మాయూర మిగిలియున్నది. ఆదియు జానపాటి పురుషోత్తమునకుఁ దాకట్టు. పదియేండ్లనాఁడు పతిదీసికొన్న పందరూపాయల ఋణము వడ్డీతోఁ దీర్చినఁగాని వశపడదు.

జోగమ్మతరువాత నారాయణశాస్త్రి. వీడును నేదాంతశిరోమణి. తెనాలి సంస్కృతపాఠశాలలోనే దీనిఁ జదివెను. ఫిఫ్తు షాఠముపఱకు నాంగ్లేయవిద్యావ్రతము గూడ నైనయది. కృష్ణామండలస్థమగు దివితాలూకాలోని శ్రీకాకుళమును గ్రామమున నుండు జొన్నవిత్తుల రామావధానుల తనయ కనకదుర్గ వీని చాన. ఈవంశకులకు నిరువురు సంతానము. ఒకఁ డుమావతినసూక్ష్ముఁడు. పరాయతము పఠించినాఁడు. కావ్య పాఠము క్రాంతినిసంత కారేదు క్రాని స్మార్తమును జమవుచున్నాఁడు. దివితాలూకాలోనిదే యగు గూడపాడుగ్రామనివాసి కూచిభట్ల సత్యనారాయణ కూతు బాలా త్రిపురసుందరి నిచ్చి వీనికిఁ బరిణయము క్రావించెను. నారాయణ కుమావతి తరువాతి

బిడ్డ సీతారామమ్మ. ఇది యిప్పుడు వర్ష చతుష్టయవయస్కు. నారాయణశాస్త్రి శ్రీకామేశ్వరమున మామయింటనే మనుచున్నవాడు.

వీరితరువాత మహాలక్ష్మి. దాని బడులిచ్చియే తనయుడైన నారాయణకుఁ దండ్రి పెండ్లిచేసెను. నారాయణ బావమఱుది కోటిలింగయ్యయే మహాలక్ష్మి మగఁడు. ఆయనతో నది రెండేండ్లుమాత్రమే కాపురముచేసెది. అంతలోనే యతని కాయపు పరిపూర్తియగుటయు నన్న నారాయణశాస్త్రియొద్దనే యది యున్నది.

అతరువాత సీతారామమ్మ. దాని బడులిచ్చియే శంకరశాస్త్రి ద్వితీయవివాహము నలుపుకొనియెను. వానిబావమఱుది నుట్రవృణ్యమే దానిభర్త. ఈయిరువురు నీడు బోడుగూఁగర మల్లకాలమే కాపురముచేసిరి. అంతలోనే సీతారామమ్మ యనువులువిడిచినది.

మాసోదరి జోగమ్మకు భగినుర్రాంబతరువాతిపట్టి పర్వతవర్ధిని. దానిపెండ్లికాక పూర్వమే తల్లి తనవు విడుచుటయుఁ దండ్రి మరలఁ బెండ్లాడుటకు మననుచున్నెను. అద్దాని బడులిచ్చియే యాకోర్కీ తీర్పుకొనియెను. లేపల్లెతాలూకా ధూళిపూడి గ్రామనివాసి పాతూరు కుమారస్వామి పర్వతవర్ధిని భర్త. ఇది పెండ్లిసాటికే యేకాదశాబ్దవయస్కు. కడుశిఘ్రిముగనే కాపురమునకుఁ బోయినది. ఒకటిరెండేండ్లే నుకమున్నది. ఇంతలోనే యంతరించినది.

అటుతరువాతిది యప్పుమ్మ. మూడవదిగూడ నాడదే యగుటకు ముక్కులు విటిచి తుదకు దానికే తాతపేరు పెట్టిరి. వీరిడ నందఱిని గనుటకే మాయక్క గాని మిగిలిన దంతయు మేనత్తలది. పెంచుటకును తేరులు పెట్టుటకును నంతకును నవ్వారిదే యధికారము. మేనత్తల పెంపుడునుండి మేనమామలమీఁద వాండోరుఁ బెడపెరుఁగునఱుకుఁ జేసెను లేకుండెడిది. అన్న కోటయ్య యవ్వారికే వశుఁడై వర్తించెడివాడు. అప్పుమ్మ నాయనారనే యక్కంభట్ల కర్పించుట కాత్మ నెంచి నాడు. అక్కంభట్లు పాతూరి యప్పుమ్మ యారనుడు. బాల్యము నెల్లియు వెళ్ళకమునుపే వడుచుతనపుఁబనులు చేసి పరదేశములకుఁ బలాయించుటైన పోధుఁడు. పలాయించుడయినను నాయన భగిష్టుఁడుగాక శిష్టులలోనే చేరెను. యోగాభ్యాసము చేసెను. వేదాంతవిదుఁడయ్యెను. కొన కనేకులకు గురుజే యగుచుఁ గొండాడఁబడియెను. ఆసమాచారము వినియు నాయనతండ్రిచే నభ్యర్థించఁబడియుఁ గోటయ్య కూతు నాతని కిచ్చుటకుఁ గోర్కెచడియెను. అక్కంభట్లనువదియొకరముల భూస్వామి. అదియే యట్లు కోర్కెచడుట క్షాదికారణము. కోర్కెచడినఁ బడియోఁగాని పరదేశమందున్న వరుఁడు వచ్చుటెట్లు ? కూతునుగుటించి కోటయ్యయే ధూర్వాడప్రాంతములకుఁ దటలెను. వివిధప్రదేశములు వెదకెను. పసభూములనుండు మునిపల్లెలలోఁ గొన కక్కంభట్లను గనుగొనియెను. కాని జటావల్కలధారియై సర్వదా తపముండు నాయన యాయన నతడులు విప్పి యవలోకింపడు. అట్లు కేవల యోగనిష్ఠాగరిష్ఠతం గిమ్మనికూడ ననని యమ్మునియుషకు నదనువెంట నభిముఖుఁడేసికొని కోటయ్య కొన కెట్లో నకరకంటికి నడిపించెను. పట్టనిచ్చి పరిణయముఁజేసెను. అక్కంభట్లు యమనియమాడు లెట్లున్నను నానప్రాణామామప్రత్యాహారములలో నాటితేటినవాడు. కాని కాముకుఁడు. బాల్యమందే పట్టువడిన యదిమాత్రము వదలక యప్పుమ్మయం దత్యసరాగముతో నేవదియేండ్లో కాపురముచేసెనుగాని కవుడు ఫలింపకపోఁగాఁ గడ కది పుడమిని

గూడ విడిచిపోయెను. మన్నంత కాలము మంచి పేరుతో సంపదించెను. అనంతర మక్కుంభట్లు రేపల్లెతాలూకాలోని పేటేరుననుండు మేనత్తగోడుకు నిరాపూటము యానాది యాత్మజం బెండ్లాడి తనయ నొకరితం గని దాని పెండ్లికాక పూర్వమే తనవువిడిచెను. రెండవ పెండ్లము కూడ నాయన యుండగనే యంతరించినది. బిడ్డను మేనమామయే పెండ్లాడెనట. అక్కుంభట్లు వ్యయపెట్టగూ మిగిలిన యాస్తి యమ్ము కొని యాదంపతులు పేటేరులోనే నాటుకొనిపోయిరి.

అప్పువృత్తరువాతిది రాజులక్ష్మి. అది పుట్టిననాటినుండియు బోలెడురోగము లతోఁ బూర్వమాణ. మాయక్కు మాయంటికివచ్చినప్పు డేడాదియొడుగుల యీరాజులక్ష్మి మెడలో నేవయో దండలు వేయించుటకు ఘమారు పదియేండ్ల ప్రాయపు నేను గోటనమలిపూరి కత్తుకొనిపోవునుండెడివాడను. అప్పు డారోగ్యము కలిగినను నది యైదాఁతొండ్లలోపలనే యనివాహితగనే యనువులు విడిచినది.

దీనితరువాతిది సీతారామమ్మ. దాని యేడాదియొడుగునే తల్లి కలకావ్యాధిచేఁ గాలభర్తము నొందుము. దన చింతమ్ముడైన నాకిచ్చి పెండ్లిచేయుడని యనినదట. కాని బాల్యమై రాగ్యమునఁ బర్యటించునే నిష్పదపమి నది యట్లు కాక సత్రైవత్తి తాలూకా గణపవరగ్రామనివాసి చల్లా శేషయ్యకు నమర్చింపఁబడినది. ఈ యక్క బిడ్డల నందఱిని మేనయత్తులు మిక్కిలి గారాబముతోఁ బెంచి మీఁది కక్కించు కొనుటచేఁ బెద్దపెరుగునటకుఁ బెంకెతన మెక్కువగా నుండెడిది. అందులో నాఖరుదియగు సీతారామమ్మ యగ్గిగణ్య. అట్టి మమరుపిల్ల యత్తింటి కరిగినప్పటినుండి పతిభక్తి నమృత మర్యాద కలిగి యత్యంత స్రవసియై యాయెను. ప్రార్థనాపాదువక మున్నె నిద్రలేచి నిజనాథుచరణములు నేత్రముల కద్దకొనకుండఁ బాత్యాధికములు పట్టుకొని పనిచేసెడిది కాదు. అక్క లందఱును నట్టివారే కాని యందును నది యగ్గిగణ్య. అట్టిపతిభక్తితో నది యైదాఁతొండ్లే కాఁపురము చేసినది. గర్భమే దానిని గడముట్టించినది. అనారోగ్యముతో నాపైటాలు కరిగి యాఖరుకు నకరకల్లు నర్సారావుపేట నడుమ నొడలు విడిచినది.

కోగమ్మ తరువాతియక్క రామలక్ష్మమ్మ. ఆమె నర్సారావుపేటలో మేళ్ళ నెఱువు శేషాచలమున కీయఁబడినది. తక్కినయక్కలకంటె నీయమ స్వరూపస్వభావ ములచేతనే నాగరక. అట్లుపై నర్సారాయపురవాస్తవ్యగూడ నైనయిది. పదిపండ్లం దేండ్లు పతితోఁ గాఁపురముచేసినది. ఆత్రలక్రిందను బాసలక్రిందను దొడికొండండ క్రిందను నణగిముణగి యున్నది. ఒకకూతును నొకకొడుకును గన్నది. కొడుకునుగన్న కొలదికాలముననే వైధవ్యముఁ గొన్నది. అన్య లట్లుండ నమ్ముకుఁ దప్ప నాఖరుకు జనకునకు ననుజాలకే యాస్య మగపఱుచక యబ్బద్యయము మంచములోనే మన్నది. స్వర్గమునకుఁ జన్నది. ఇక నాకె పతిప్రాణతం బాతకులే పరికిలించురుగాక.

ఈమెబిడ్డ క్యామలాంబ. అది మాయంటనే పుట్టినది. అప్పటికి నేను 5 ఏండ్ల వాడను. దాని 4, 5 ఏండ్లవాయముననే తల్లిదండ్రులు తనవు విడిచిరి. పెత్తంద్రుల భార్యలు పెంచిరి. తండ్రికంటెను బూర్వమే పెదతండ్రిలును బెద్దలం గలియటచే బిల్లల మేనత్తపెనిమిటి రాచకొండ మహాదేవయ్య యాకుటుంబమును సవరించుచు నచ్చటనే వచ్చియుండెను. అత్తజానిచేతనే క్యామలపాణిగ్రహణము చేయించెను.

- ౧ మెదక కిమక రావు దేశములుగారు, నల్లపల్లి
- ౨ వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరరావుగారు, చెన్నపట్టణము
- ౩ తిమ్మరాజు కామేశ్వరరావుగారు, కరణము, దుర్గిదాట
- ౪ తిరుమలనల్లూరి చక్రవర్తి వరదాచార్యులు; అయ్యబాద్ గానానా రాజాపురం
- ౫ గాయపూరి బండారావుగారు, అయ్యబాపురము.
- ౬ రాజా మంత్రి పె్రిగడ రాఘవరావుగారు - తింగిగిరి.
- ౭ దిక్కరాజు మట్టపల్లి గావుగారు - చెలకుపల్లి.
- ౮ నాదరగుల్ వెంకటేశ్వరరావు దేశ గారు

శ్రీ శ్రీ జగద్గురు శుక్లమూర్తి సుబ్బలక్ష్మి పేరము

రామరాధానాథ భాషానిలయము - వెంట్లపల్లి.

- ౧౦ అద్దంకి ... తిరువేంగడరాజదేశికాచార్యులయ్య వాల్మీకిగారు, కృష్ణాపేట.
- ౧౧ మియ్యాపురం రామకృష్ణరావుగారు, కొల్లాపల్లి.
- ౧౨ మల్లాది నరసింహమూర్తిగారు, పీడరు, గురజాల.
- ౧౩ కొత్తెలలి కమలాకరరావు దేశములుగారు, నల్లపల్లి.
- ౧౪ కురికాల వెంకటేశ్వరరావుదేశములుగారు, పులిగళ్ళ
- ౧౫ రాజా మంత్రిపగడ వెంకటనాథమంత్రి రావుగారు, తింగిగిరి.
- ౧౬ జంకొ వెంకటసుబ్బారావుగారు, వకేలు, గురజాల.
- ౧౭ వద్దిరాజు సత్యనారాయణరావు కేశపాండ్యగారు, మేడిపల్లి
- ౧౮ గొట్టెపర్తి సుబ్బారావుగారు, వకేలు, సింగిరేణి కొలపెను.
- ౧౯ మారేపల్లి వెంకటకవిరావు, సూర్యవరావు దేశములుగారు, కొత్తపల్లి
- ౨౦ దండలు తిమ్మవరసింహమగారు - నుద్దపల్లి.
- ౨౧ మద్దూరు సాంబయ్యగారు - పొగాకుకంపెని - పరుచూరు.
- ౨౨ కేశవరావు దేశములుగారు - నెల్లూరు
- ౨౩ ముద్దు చంద్రియ్య, మారేపల్లి మారుతిరావు దేశములుగారు - కొత్తపల్లి.

—♦ పూర్వజన్మ స్మృతి ♦—

కర్మచీనమోచమున నొక గామములోఁ గూర్చియును తెగకుఁ జేందిన యొక కుటుంబములో నొక కుఱ్ఱవాఁడు జన్మించినాఁడు. ఆతఁడు జాత్యంధుఁడు. ఇప్పుడాతని వయస్సు కి సం॥ లు. ఆతఁడు భారతభాగవతరామాయణములను సుపనిషత్తులను భగవద్గీతలను... అవ్వగించుచున్నాఁడు. ఏళ్లోక మేపేజిలోనిదో యేసందర్భములోనిదో చెప్పగలఁడు. ఒకపండితుఁ డొకళ్లోకమును జదువుచుండఁగా నాబాలుఁ డందుఁ దప్పలు దిద్దినట్లు. పూజలు వేలకువేలు వచ్చి చూచిపోవుచున్నారు. ఎవరో ఘోషాక్షి కర్మచీనమున నిట్లు జన్మించినాడని తలంచుచున్నారు ఇట్టి యపూర్వవిషయములకుఁ గారణము లేమని నవీనశాస్త్రజ్ఞులు... నిర్ణయింతురా ? (దవ్యవాణి)

చంపాదకుండు - నాగరఖండస్వర్ణకారవ్యవహారాది బహుప్రసక్తములు

జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి.

ఇది మొదటనువదిలి. ఇందు కర్తాశ్రయభక్తిభక్తి గ్రంథములును వివరించుచు
అనుచు వ్రాయుచున్నది. అర్చనాదివిధములు. చందా సం 1 కి రు 8-0-0

ఈ కార్యస్థానమున వెలకు దొరకు పుస్తకములు.

1 మహాపాక్షపితృగురువరంపర	...	0	2	0
2 నీతిగీతలు (సుమతిశతకము, దానికి వ్రోకములు)	...	0	2	0
3 కావ్యతికావరిణియ నాటకము	...	0	4	0
4 కవిశాస్త్రాది [ప్రాచీనప్రబంధము]	...	0	4	0
5 విశ్వరూపానుభవభండము, బ్రాహ్మణశబ్దనిఘంటు	...	0	2	0
6 నర్మసంహితకము	...	0	1	0
7 సర్వరామకీర్తి శతావధానము (తిరుపతివేంకటేశము)	...	0	8	0
8 సంకరావధానము	...	0	8	0
9 వక్రశబ్దనిఘంటు	...	0	2	0
10 పురశ్చరణము	...	0	2	0
11 విగ్రహారాధన ఖండనఖండనము	...	0	4	0
12 స్వర్ణకారవ్యవహారము	...	1	8	0
13 శుద్ధాంధ్రహరిశ్చంద్ర చరిత్రము	...	0	10	0
14 మాతసంహిత (ఆంధ్రము)	...	2	0	0
15 భారతీయప్రబంధము (పితృపాటి చిదంబరశాస్త్రి)	...	0	4	0
16 భగవద్గీతము.	...	0	4	0
17 అశ్వశాస్త్రానివారణఖండనము (చిదంబర శాస్త్రిగారు వ్రాయుచున్నది)	...	0	8	0
18 స్కాందమహాపురాణాంతర్గత నాగరఖండము (1 సంపుటము)	...	1	0	0
19 దివా నాగరఖండము (2 సంపుటము)	...	1	8	0
20 దివా నాగరఖండము (3 సంపుటము)	...	1	8	0
21 దివా నాగరఖండము (4 సంపుటము)	...	1	8	0
22 పల్నాటిపీఠచరిత్ర	...	0	12	0
23 అశ్వశాస్త్రము	...	0	8	0
24 భాగవతరహస్యములు	...	0	4	0
25 రామేశ్వరశతకము	...	0	2	0

అదినవనది స్వతి కార్యస్థానము, చంపాదకుండు, పిమ్మగురాళ్ళపాస్టు,

మండలము.

- ౧ పెదకే కిషక రావు దేశములుగారు, నల్లపల్లి
- ౨ నావిశ్వ వెంకటేశ్వరరావుగారు, చెన్నపట్టణము.
- ౩ తిప్పరాజు కామేశ్వరరావుగారు, కరణము, దుగ్గిరాల
- ౪ తిరుమలనల్లూరి చక్రవర్తి వరదాచార్యులు; ఆయ్యపాల్లంపాడు. కొత్తపల్లి.
- ౫ రాయచూరి బండేరావుగారు, ఆయ్యపాల్లంపాడు.
- ౬ రాజా మంత్రి పెద్దరావుగారు - లింగిరి.
- ౭ చిక్కరాజు పట్టపల్లిరావుగారు - చెలపల్లి.
- ౮ నాదరగుల్ సంగమేశ్వరరావు దేశముగారు

శ్రీ శ్రీ జగద్గురు భువనీరి సుబ్బాచార్య పీఠము

- ౯ రామరాజభూషణ భామనిలయము - పెంట్లపల్లి.
- ౧౦ అద్దంకి ... తిరువేంగడతాతదేశికాచార్యులయ్యపాల్లంపాడు, తిక్కేశ్వరాచారి.
- ౧౧ మియ్యాపురం రామకృష్ణరావుగారు, కొల్లాపూరి.
- ౧౨ మల్లాది నరసింహమూర్తిగారు, పీడరు, గురజాల.
- ౧౩ కొత్తపల్లి కమలాకరరావు దేశములుగారు, నల్లపల్లి.
- ౧౪ తుడికాల వెంకటేశ్వరరావుదేశములుగారు, పులిగళ్ళ
- ౧౫ రాజా మంత్రి పెద్ద వెంకటరాజుమంత్రి రావుగారు, లింగిరి.
- ౧౬ జింకొ జింకటసుబ్బారావుగారు, వకీలు, గురజాల.
- ౧౭ వద్దిరాజు సత్యనారాయణరావు దేశసాంధ్యగారు, మేడిపల్లి.
- ౧౮ గొట్టెపల్లి సుబ్బారావుగారు, వకీలు, సింగరేణి కొత్తపల్లి.
- ౧౯ మారేపల్లి వెంకటకవిరావు, భూధరరావు దేశములుగారు, కొత్తపల్లి.
- ౨౦ దంటు అత్తిపెరిసేపామగారు - ముద్దపల్లి.
- ౨౧ మదూరు సాంబయ్యగారు - పొగామకంపెని - పరుమారు.
- ౨౨ కేశవరావు దేశములుగారు - నెల్లూరు
- ౨౩ గుడ్డు చంద్రియ్య, మారేపల్లి మారుతిరావు దేశములుగారు - కొత్తపల్లి.

—♦ దివరెండు జె. టి. డేవిస్ గారు ♦—

పరంపరాగతముగ నాచరింపబడుచున్న యాచారములలోగల పవిత్రత్వము నెడల నీనాటి సంస్కర్తలు గొప్ప యనాదరణను దిరస్కారమును జూపినంత నేమాయె? అట్టిసంస్కర్తలకే నేపా నేపా చేదుగా వెంటుగా నున్న దుష్ఫలితము లుదయించినప్పుడు తల తిరిగిరాకతప్పదు. ఈమహాపాపము నీనాటి సంస్కర్తలకు జూపించి మందలించుటలో మాభాగ్యతను నెఱవేర్చినవార మగుచున్నాము.

అభినవనరస్యేత

పంపాదకుడు - నాగరఖండస్వర్ణకారవ్యవహారాది బహుగ్రంథకర్తయగు
జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి.

ఇది యుక్తమాసపత్రిక. ఇందు కర్తాశ్రయభగ్యశోభక గ్రంథములను వివరమున
జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి వ్రాసినవి. మొదట సం॥ 1 కి రు 8-0-0

ఈ కార్యస్థానమున వెలకు దొరకు పుస్తకములు.

1 వియాపాత్మపీఠపరంపర	...	0	2	0
2 నీతిగీతములు (నుతుతికము, దానికి శ్లోకములు)	...	0	2	0
3 జానపాటికావ్యములు	...	0	4	0
4 కవిశోధాని (సాగ్రహిణి)	...	0	4	0
5 విశ్వబ్రాహ్మణశబ్దఖండనము, బ్రాహ్మణశబ్దవిచారము	...	0	2	0
6 వర్ణనీతికము	...	0	1	0
7 కర్మాకాండ పీఠికావ్యము (తిరుమలశాసనము)	...	0	8	0
8 సంకరావ్యము	...	0	8	0
9 కర్మశబ్దవిచారము	...	0	2	0
10 పురస్కారము	...	0	2	0
11 విశ్వాకావ్యము ఖండనము	...	0	4	0
12 స్వర్ణకారవ్యవహారము	...	1	8	0
13 శుద్ధాధ్యపానిశ్చంద్ర చరిత్రము	...	0	10	0
14 మాతసంహిత (అంధము)	...	2	0	0
15 భారతీయప్రబోధము (పితృపాటి చిదంబరశాస్త్రి)	...	0	4	0
16 భర్తృనిర్ణయము.	...	0	4	0
17 అశ్వశ్రీతానివారణఖండనము (మల్లాది రామకృష్ణ చయనముగారు)	...	0	8	0
18 స్కాందమహాపురాణాంతర్గత నాగరఖండము (1 సంపుటము)	...	1	8	0
19 దీటా నాగరఖండము (2 సంపుటము)	...	1	8	0
20 దీటా నాగరఖండము (3 సంపుటము)	...	1	8	0
21 దీటా నాగరఖండము (4 సంపుటము)	...	1	8	0
22 మల్లాదిపీఠపరిత్ర	...	0	12	0
23 అశోకగృహస్థము	...	0	6	0
24 భాగవతరహస్యములు	...	0	4	0
25 సోమేశ్వరశతకము	...	0	2	0

అభినవసదస్యతీకార్యస్థానము, జానపాడు, పిడుగురాళ్ళపాడు,

మండ్లూరు జిల్లా.